

Nr. 12

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

30 november 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DEBAT EN RESOLUTIES VERDEELSLEUTEL VOOR DE ONDERWIJSDOTATIE

Debat

Debat betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie 4

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Karel De Gucht, Luc Martens, Ludwig Caluwé, Sven Gatz, Joris Van Hauthem en Ludo Sannen, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Paul Van Grembergen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck, Herman De Reuse, André Denys, Luc Van den Brande en Miel Verrijken, minister Marleen Vanderpoorten en minister-president Patrick Dewael

Moties van orde

Voorstellen tot spoedbehandeling 30

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Joris Van Hauthem

Stemming 30

Voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen

– 105 (1999-2000) – Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heer Joris Van Hauthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie

– 108 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking 31

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Joris Van Hauthem, Paul Van Grembergen, Francis Vermeiren, Ludo Sannen en Gilbert Bossuyt

Voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen

– 105 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming 32

Voorstel van resolutie van de heer Joris Van Hauthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie

– 108 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming 34

Regeling van de werkzaamheden 35

Inhoud

Nr. 12

Dinsdag 30 november 1999

Berichten van verhindering	1
Begroting	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verslag van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-Raad)	
Indiening	3
Jaarverslag	
Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.14 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

- Ontwerp van decreet houdende het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen
– 106 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Didier Ramoudt, Paul Wille : buitenslands.

BEGROTING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 19 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000
– 94 (1999-2000) – Nr. 1.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq houdende de rechten van gebruikers in de welzijnsvoorzieningen
– 99 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van de heren André Denys, Jozef Browaeyts, Cis Schepens en Peter Gysbrechts houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven
– 102 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende de rechtsbescherming en de inspraak van gebruikers van welzijnsvoorzieningen
– 104 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heer Chris Vandebroeke betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen
– 100 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen
– 105 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jacques Laverge over de gedachtewisseling over het jaarverslag 1998 van Gimvindus NV
– 95 (1999-2000) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Robert Voorhamme over de gedachtewisseling over het jaarboek 1999 "De arbeidsmarkt in Vlaanderen", uitgebracht door de Stuurgroep Strategisch Marktonderzoek, met medewerking van het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming (WAV)-Leuven
– 98 (1999-2000) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heren Ludwig Caluwé en Leo Peeters over het verzoekschrift betreffende "Een grondwet voor een Vlaamse staat"
– 101 (1999-2000) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Koen Helsen over de gedachtewisseling met betrekking tot mobiliteitsconvenanten
– 103 (1999-2000) – Nr. 1.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 19 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Koen Helsen over de gedachtewisseling over het rapport van het Rekenhof over de audit van de informatisering in het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)
– 37-D (1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Frans De Cock over de hoorzittingen over het voorstel van resolutie van de heren Eddy Schuermans, Jan Laurys, Jef Van Looy, Johan Weyts en mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreffende een Vlaams ondersteunend beleid ten aanzien van ondernemingen getroffen door de dioxinecontaminatie van 1999
– 70 (1999-2000) – Nr. 2.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Verslag van het Rekenhof van het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende de middelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 16 (1999-2000) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en alle terzake bevoegde commissies.
- Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de al-

Voorzitter

gemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999
– 19 (1999-2000) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Verslag van het Rekenhof van het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000
– 94 (1999-2000) – Nr. 2.

Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

VERSLAG VAN HET KINDERRECHTEN-COMMISSARIAAT**Indiening**

De voorzitter : Het volgende verslag van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Verslag van het Kinderrechtencommissariaat 1998-1999
– 42 (1999-2000) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer en Jef Van Looy tot besluit van de op 10 november 1999 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afbouw van de veestapel in Vlaanderen
– 96 (1999-2000) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Frans Wymeersch en Roland Van Goethem tot besluit

van de op 10 november 1999 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afbouw van de veestapel in Vlaanderen
– 97 (1999-2000) – Nr. 1.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Verslag aan het Vlaams Parlement over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad (voortgangsrapport voor de periode 30 juni 1998 tot 1 juli 1999)
(DOC 33/1999-2000) ;
- Jaarverslag 1998 : Jaarlijkse schriftelijke verslaggeving van de regering aan het Vlaams Parlement en de kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind
(DOC 34/1999-2000).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MiNa-raad) d.d. 4 november 1999

Voorzitter

betreffende de aanvraag tot definitieve erkenning van drie regionale landschappen (DOC 30/1999-2000) ;

- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MiNa-raad) d.d. 4 november 1999 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 (DOC 31/1999-2000) ;
- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MiNa-raad) d.d. 4 november 1999 betreffende de gewenste natuurlijke structuur (DOC 32/1999-2000).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1998 van het Minafonds (DOC 35/1999-2000).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 115/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 116/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 117/99 van 10 november 1999 ;

- Arrest nr. 118/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 119/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 120/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 121/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 122/99 van 10 november 1999 ;
- Arrest nr. 123/99 van 10 november 1999.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1740, 1741, 1742, 1743, 1744 en 1745 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1763, 1764, 1769, 1780, 1784, 1785, 1790 en 1793 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1778 ;
- Rolnummer 1779 ;
- Rolnummer 1782 ;
- Rolnummer 1783 ;
- Rolnummer 1791 ;
- Rolnummer 1795 ;
- Rolnummer 1805.

DEBAT**Debat betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het debat betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie.

De bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, mijn fractie heeft dit debat aangevraagd omdat we het belangrijk vinden dat het

Van Rompuy

Vlaams Parlement zijn standpunt bepaalt vooraleer morgen beslissingen worden genomen over de financiering van ons onderwijs. Ik las vandaag in de pers dat het een ritueel voor een begrafenis zal worden. Ik hoop dus dat dit een goed debat wordt.

Sinds ons debat van 27 oktober hebben de eerste minister en de Vlaamse regering standpunten ingenomen. We moeten ons afvragen of die conform de standpunten zijn, die werden geformuleerd door de diverse fracties van dit Vlaams Parlement. Iedereen was het erover eens dat de verdeling van de onderwijsmiddelen dient te gebeuren op basis van objectieve en vooraf controleerbare criteria.

Ik zal drie collega's uit dit halfroond citeren aan de hand van de Handelingen. De heer Voorhamme verklaarde tijdens het debat op 27 oktober over de objectieve criteria: 'De bedoeling is elke vorm van wederzijds huwelijksbedrog uit te sluiten. Ik stel echter vast dat geen van de criteria die steunen op leerlingenaantallen hieraan voldoen. In de praktijk kunnen ze immers niet worden gecontroleerd ...' Ze hangen immers samen met een gevoerd of te voeren beleid. Hij zegt verder: 'Bovendien is het volstrekt ondenkbaar dat het Rekenhof – of welke andere neutrale instantie ook – van jaar tot jaar de ongeveer 2 miljoen leerlingen in ongeveer 8000 scholen zou tellen en controleren. Als wordt gesproken over criteria, hebben we het dus over criteria die steunen op bevolkingcijfers. Dat zijn vooraf controleerbare criteria. Dit is ook het standpunt van de Vlaamse regering. Het is me dan ook niet duidelijk waarom u hierover zoveel heibel maakt'.

De heer Sannen van Agalev zei: 'Wat het aantal leerlingen op basis van objectieve criteria betreft, denk ik inderdaad dat de financierbare of regelmatig ingeschreven leerling deel uitmaakt van een beleidsmatig gebonden terminologie en derhalve niet hanteerbaar is.' Hij zei verder: 'Ik zie inderdaad niet in hoe men tot objectieve gegevens kan komen zonder te vertrekken van het feitelijke bevolkingsaantal.' Op de vraag van mevrouw Demeester of het dan over bevolkingcijfers gaat, antwoordde hij: 'Ja. De heer Voorhamme zei daarnet ook 'bevolkingcijfers'.'.

Volgens de heer Van Dijck van VU&ID '... kan artikel 39, paragraaf 2 van de financieringswet enkel op basis van objectieve en vooraf controleerbare cijfers worden aangepast. Ik heb het meer bepaald over de bevolkingsstatistieken die worden opge maakt door het NIS ...' In de kranten las ik trou-

wens een nota van hem waarin hij had berekend dat er 40.000 meer leerlingen zijn in de Franse Gemeenschap dan leerplichtige jongeren.

Drie leden uit dit halfroond spraken dus namens hun fractie en hadden het daarbij over de bevolkingscriteria. De heer Denys sprak zich in dit debat niet uit: hij was tegen zijn natuur in erg voorzichtig en had daar waarschijnlijk een goede reden voor.

Het verbaast ons dan ook in grote mate dat de Vlaamse regering instemt met het voorstel van premier Verhofstadt om de verdeling van de onderwijsmiddelen te baseren op het aantal leerlingen tussen 6 en 18 jaar, en dat te laten controleren door het Rekenhof. De heer Voorhamme heeft nochtans verklaard dat deze instantie nooit in staat zou zijn om twee miljoen leerlingen in 8.000 scholen te controleren.

Bij de Franstalige collega's gaat het al lang niet meer over objectieve criteria. Het enige wat voor hen telt, is de bijkomende 2,4 miljard frank voor hun onderwijs. 'Ils veulent leur dû', zoals de heer Ducarme en anderen dat zelf zeggen. De heer Ducarme verklaarde gisteren nog 'sans gêne' dat het hem niks uitmaakt of dat bedrag wordt bereikt aan de hand van een precies criterium dan wel volgens een door de regering uitgewerkt systeem. De criteria laten hen koud, als ze dat bedrag maar krijgen.

De bevolkingcijfers die wij in dit halfroond als enig criterium bestempelden, worden door de heer Di Rupo een 'notion étrangère' genoemd. De heer Collignon, minister van Financiën van de Franse Gemeenschap, voegde daar gisterenavond nog aan toe dat hij correcties op leerlingcijfers op basis van bevolkingcijfers, waarbij men eerst tellingen verricht en die vervolgens confronteert met de feitelijke bevolkingcijfers, nooit zal aanvaarden. Wij discussiëren over criteria, maar zij discussiëren enkel over hun verworvenheden.

De Vlaamse regering is de gevangene van de belofte van premier Verhofstadt, want na de verklaringen van de heren Michel, Di Rupo en Deleuze is er geen twijfel meer mogelijk: Verhofstadt liegt als hij deze belofte ontkent. Niemand kan nog betwisten dat op die bewuste vergadering in juli met de partijvoorzitters en -delegaties is afgesproken dat de Franstaligen hun 2,45 miljard frank krijgen. 'C'est leur dû' en daar kan niet van worden afgeweken.

Wij dreigen 2,4 miljard frank aan middelen te verliezen, hoewel wij volgens het huidige bevolkingscriterium recht hebben op 6,6 miljard frank extra op grond van de huidige verdeelsleutel, namelijk

Van Rompuy

57,5 percent, een percentage dat volgens de bevolkingscijfers op 59,3 percent moet worden gebracht. Zo werd het hier ook door de heer Van Dijk verklaard.

Het Vlaams onderwijs levert 9 miljard frank in als het bevolkingscriterium wordt losgelaten. We kunnen dit niet aanvaarden. Deze discussie heeft niets te maken met een enggeestig nationalisme, noch met een gebrek aan solidariteit. Vlaanderen is solidair met de Franse Gemeenschap : in de sociale zekerheid, in de fiscaliteit, in de Europese middelen, maar ook in de huidige financieringswet waarin solidariteitsmechanismen vervat zijn ten belope van 25 miljard door Vlaanderen. Vlaanderen geeft trouwens elk jaar 263 miljoen frank subsidies aan het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten, hoewel van Franstalige zijde elke frank wordt geweigerd aan Vlaamse scholen in Wallonië. Denk maar aan Komen.

Men probeert de Vlamingen te culpabiliseren alsof we niet solidair zijn. We zijn enorm solidair, maar de vraag is of die bijkomende solidariteit die wordt gevraagd, wel iets met solidariteit te maken heeft. Wij voeren onze wettelijke verplichtingen uit. Wij subsidiëren het Franstalige onderwijs in de faciliteitengemeenten, van Franstalige kant komt er geen frank. De correctie van de Vlaamse regering om de taalgrensleerlingen uit de verdeelsleutel te halen, is niet nodig als men vertrekt van het bevolkingscriterium. Dan gebeurt de betoelaging via de verdeelsleutel immers automatisch aan de gemeenschap waar de schoolplichtigen woonachtig zijn en niet waar ze school lopen. In Brussel bijvoorbeeld wordt de 80/20-verdeling gehandhaafd. Trouwens, door de notie van taalgrensleerlingen in te voeren, komt men opnieuw bij de bevolkingscijfers terecht en wijkt men af van het fundamenteel standpunt.

Wat beoogt de Vlaamse regering met haar amendement over de taalgrensleerlingen ? De VLD-voorzitter was boos over dat amendement en vond het schandalig. Waar gaat het om ? Gaat het inderdaad om 24.000 jongeren die in Vlaanderen wonen en in de Franse Gemeenschap school lopen, en 7.000 in de omgekeerde situatie ? Betekent dit dat de Franse Gemeenschap voor 17.000 leerlingen geen toelage meer ontvangt ? Dat betekent een verlies van 4 miljard frank voor de Franse Gemeenschap. Ze zou in plaats van 2,4 miljard frank extra, 1,6 miljard frank minder krijgen. Wil men dat geld van de Franse Gemeenschap afnemen ? Of gaat het over iets anders ?

Ik heb de indruk dat men met een lege doos goochelt. Ik richt me hiermee tot de Volksunie. De Franstaligen roeren zich niet over deze eis, mijnheer Van Dijk. Uit de pers vernemen we dat het Vlaamse bezwaar tegen de zogenaamde interregionale flux op een minimalistische wijze zal worden geïnterpreteerd door de Vlaamse regering. Desnoods kan men een subsidie schrappen voor het leerlingenvervoer van een gemeenschap op het grondgebied van een andere. Als dat klopt, gaat het over enkele miljoenen als zoethoudertje.

Er is geen beslissing van de Vlaamse regering, alleen een verklaring. Op een heleboel vragen hebben we geen antwoord. Als men morgen een beslissing neemt, wordt het een lege doos. Toen een journalist vorige vrijdag aan minister Anciaux vroeg : 'Is dit geen lege doos ?', antwoordde hij : 'Ik ben toch niet zot ?' Wel, mijnheer de minister, ik hoop dat u niet zot bent en dat het amendement enig gewicht zal hebben. Het amendement is niet nodig als het parlement bij zijn stelling blijft dat de bevolkingscijfers moeten tellen.

Volgens minister-president Dewael is het voorstel van premier Verhofstadt een tijdelijke regeling. Het gaat slechts om een jaar of twee. De voorzitter van de Franse Gemeenschapsregering, de heer Hasquin, heeft het in *Le Soir* over een 'accroissement direct et récurrent à la hauteur d'au moins 2,4 milliards'. Wat is het nu eigenlijk ? Gaat het om een recurrenente regeling die bij wet wordt vastgelegd en waar men achteraf enkel via een nieuwe wet op kan teruggekomen ? Bepaalt men de duur op 1 jaar, 2 jaar ? Voor de toekomst is dat niet zonder belang.

Ook onze fractie is vragende partij om een nieuwe financieringsregeling voor het onderwijs uit te werken op basis van fiscale en financiële autonomie. Door nu in te gaan op de Franstalige eisen verliezen we een fundamentele hefboom. De Franstaligen zullen weigeren een grondig gesprek te voeren. Deze stelling werd door de heer Denys, die sprak namens de VLD, in de vorige zittingsperiode gedeeld. Hij zei herhaaldelijk de middelen voor het onderwijs niet nu aan de Franstaligen te geven, omdat we zo een hefboom kwijtspelen waardoor we tijdens het fundamenteel debat geen partner zouden vinden om de gemeenschappen en de gewesten te herfinancieren. Indien we die middelen morgen geven, hebben we niets meer in handen.

Aan Vlaamse zijde moet er klaarheid komen. De voorzitter van het Vlaams Parlement, de heer De Batselier, pleit in een nota voor de Costa voor een verhoging van de onderwijsmiddelen door een vol-

Van Rompuy

ledige of een gedeeltelijke koppeling van de BTW-dotatie aan het bruto nationaal product. Deze stelling werd hier ook door de heer Voorhamme geformuleerd.

Van andere fracties heb ik andere stellingen vernomen. Een onderwijsfinanciering moet volgens de VU gebeuren op basis van fiscale verantwoordelijkheid. En ook de heer Denys heeft er cijfermatig een hele nota over gemaakt. Volgens hem moet een definitief systeem over de financiering van de gemeenschappen gebeuren op basis van fiscale autonomie. Het voorstel van de voorzitter van dit parlement staat daar diametraal tegenover. Het is een goede zaak dat we in dit debat klaarheid brengen over hoe we zo een systeem zien. De motie die enkele weken geleden door de meerderheid werd goedgekeurd, is erg dubbelzinnig en voor vele interpretaties vatbaar.

Ik vrees dat de stelling van de voorzitter van het Vlaams Parlement de weg voorbereidt om op korte termijn – en wellicht morgen al – de onderwijsfinanciering te regelen via meer middelen ten koste van de federale overheid. Dit is een weg die altijd al werd bewandeld. Men moet er de Franstalige pers maar op nalezen over de mogelijke scenario's om te zien hoe men op dit ogenblik aan bepaalde technieken werkt. Indien de verhoging van hun middelen niet gebeurt door de dotatie, dan zal het gebeuren op een andere manier.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat in het verleden steeds de weg is bewandeld via akkoorden die op de rug van de federale begroting werden gesloten. Kunt u, om ons geheugen op te frissen, zeggen wie die akkoorden afsloot ? U gaat er steeds prat op dat u bij alle besprekingen over de staatsvormingen aanwezig was. Wie was dan verantwoordelijk voor de wafelijzerpolitiek ?

De heer Eric Van Rompuy : Die wafelijzerpolitiek werd in het verleden door verscheidene partijen gevoerd, ook door de VU. (*Opmerkingen van de heer Karel De Gucht*)

Mijnheer De Gucht, enkele maanden geleden hebt u resoluties goedgekeurd. U pleitte daarbij voor fiscale autonomie en voor de integrale overheveling van de personenbelasting. De centrale staat moest worden gefinancierd met dotaties. De fiscale

autonomie waar u voor opkwam, zal in de toekomst niet mogelijk zijn.

De heer Karel De Gucht : Ik had het daarnet over het verleden.

De heer Eric Van Rompuy : Het verleden is wat het is. Wij hebben ook veel vergissingen begaan, maar we zijn de jongste jaren consequent een richting uitgegaan die moet leiden tot meer bevoegdheden.

In 1991 voerden we een gelijkaardige discussie. Het ging toen over het feit of de inkomsten van het kijk- en luistergeld zouden worden overgemaakt aan de gemeenschappen. We hebben het been toen maandenlang stijf gehouden. We wilden dat geld niet prijsgeven zonder tegenprestatie, met name de rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement en een aantal bevoegdheden voor Vlaanderen. De federale regering is daar toen – in combinatie met de wapencrisis – door gevallen. Bij de regeringsvorming van 1991 wou Verhofstadt die middelen nochtans aan de heer Spitaels geven. Hij had hem die beloofd, zoals hij nu aan de Franstalige regeringspartners heeft gedaan. We hebben toen niet toegegeven. Dit is ook als hefboom gebruikt voor de Sint-Michielsakkoorden. Het rechtstreeks verkozen parlement van vandaag was toen een strategie van de CVP, de SP, de VU en Agalev.

Nu maken we geheime akkoorden en chantagepolitiek mee. Dit is wafelijzerpolitiek. Wie het journaal daarnet hoorde, beseft dat men allerlei trucs zal vinden, onder meer via de trekkingsrechten. Mevrouw Onkelinx wil artikel 62 van de financieringswet gebruiken om de bedragen van leerlingen uit het buitenland die nog federaal worden gefinancierd, op te trekken. Er wordt van alles uitgevonden om in de Costa het debat over de fiscale verantwoordelijkheid en de herfinanciering van de gemeenschappen niet ten gronde te hoeven voeren. De Franstaligen zijn daar bang voor. Het Vlaams Parlement heeft nochtans het wapen in handen : we kunnen neen zeggen aan extra middelen voor het Franstalig onderwijs.

Ik vraag me trouwens af of woorden hier nog een betekenis hebben ? Met de nieuwe politieke cultuur worden allerlei dingen gezegd, maar wordt achteraf iets anders gedaan. Dat is dan zogezegd de openheid van de democratie. Neen, dat is woordbreuk ten aanzien van dit parlement. (*Applaus bij de CVP*)

Het is voor het eerst, mijnheer de minister-president, dat de Vlaamse regering de Vlaamse belan-

Van Rompuy

gen moet verdedigen in de Belgische Staat. Dit is een cruciaal moment. Zult u de principes die hier zijn geformuleerd, waarmaken ? Het gaat niet om communautaire discussies, maar om de financiering van het onderwijs en de toekomst van de jonge generaties. We verwachten van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering een klare en kordate houding. Als u morgen kapseist, zal de betekenis van dit parlement van tweede orde zijn en zullen we meer autonomie op basis van fiscale verantwoordelijkheid niet kunnen realiseren. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, dames en heren, ik wil even teruggaan naar het debat van oktober en de resolutie die toen door de meerderheid van dit parlement is goedgekeurd. De essentie van die resolutie is dat er eerst overleg moet worden gepleegd in het Overlegcomité om te proberen tot een oplossing te komen. Als dat niet lukt, moet het dossier naar de Costa worden doorgeschoven.

De beslissing van de Vlaamse regering van vorige vrijdag is vrij duidelijk. Ze gaat akkoord met het corpus van de regeling inzake de onderwijsgelden zoals die wordt voorgesteld door de eerste minister. Ze wil enkel een amendement toevoegen : er wordt gevraagd de interregionale flux te neutraliseren. Het lijkt me niet meer dan normaal dat de Vlaamse regering woensdag aanstaande met dat standpunt naar het Overlegcomité stapt. De bedoeling van het Overlegcomité moet zijn om tot een oplossing te komen.

De discussie moet in eerste instantie gaan over de zogenaamde ronselpraktijken. Men moet zich afvragen hoe die kunnen worden uitgeschakeld. Hoe groot die ronselpraktijken zijn, is niet voor iedereen even duidelijk, maar aan het eind van de twintigste eeuw moet men ervan uitgaan dat de ouders zelf kunnen uitmaken naar welke school ze hun kinderen sturen, zonder dat ze daarbij worden 'geholpen' door ronselaars. Men kan moeilijk ontkennen dat in de grijze zones van de faciliteitengemeenten sprake is van ronselpraktijken. De Vlaamse regering moet ervoor zorgen dat daar een einde aan komt, en dat de vrijheid van het onderwijs wordt gerespecteerd. Dat principe wordt overigens ook door de CVP hoog in het vaandel gedragen.

Ten tweede : er zijn vragen over de timing van de voorgestelde regeling. Voor de VLD is de regeling van de eerste minister slechts een tijdelijke oplossing. De financieringswet voorziet in een termijn van tien jaar waarbinnen de zaak op forfaitaire basis wordt geregeld. Men hanteert de verdeelsleutel 57,55-42,45 percent. Deze regeling vervalt met het begrotingsjaar 1999. De vorige regering heeft nagelaten de zaak voor de toekomst te regelen.

Het is logisch dat men in een wet de objectieve criteria bepaalt die moeten toelaten het aantal leerlingen vast te stellen. Een definitieve regeling van de onderwijsfinanciering, en de afspraken over de bijkomende middelen die in de toekomst naar het onderwijs – met inbegrip van het Vlaamse onderwijs – moeten gaan, moeten echter gebeuren op de Costa. Daarom is het belangrijk vast te stellen dat de regeling die vandaag wordt uitgewerkt, het chronische tekort aan middelen van de Franse Gemeenschap, en op termijn ook van de Vlaamse Gemeenschap, niet definitief wegwerkt. Dat zou wel het geval zijn als men een welvaartsvaste onderwijsdotatie, die los staat van de fiscale autonomie, zou aanvaarden. In dat geval zou de Franse Gemeenschap geen tekort aan middelen meer hebben. Dat willen we niet, want we willen dat de regeling een voorlopig karakter heeft. Het welvaartsvaste karakter van de middelen voor onderwijs kan alleen worden geregeld binnen het kader van de fiscale autonomie.

Hoe zit het met de fameuze tegenstelling tussen leerlingenaantal en bevolkingsaantal ? Ik zal me hier beperken tot een verwijzing naar van Dale, die het Vlaams Parlement ons gratis ter beschikking stelt. (*Rumoer*)

Of heeft de fractie ons die ter beschikking gesteld, omdat de heer Denys wil dat we hier goed Nederlands spreken ? Hoe omschrijft van Dale een leerling ? Een leerling is iemand die onderwijs krijgt. In de wet staat dat men de leerlingen volgens objectieve criteria moet tellen. Nu is de vraag of dit moet gebeuren op basis van een telling van de leerlingen of op basis van de bevolkingscijfers. De grote verdienste van het voorstel van de eerste minister is juist dat het deze in wezen kunstmatige tegenstelling overbrugt. In de eerste plaats – en dat is een gezond uitgangspunt – gaat men de leerlingen tellen. Daarnaast wordt het leerlingenaantal gecontroleerd op basis van de bevolkingscijfers. Dat is de objectieve controle.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : De benadering waarbij u voor de definitie van een leerling verwijst naar de dikke van Dale, lijkt me een beetje simplistisch en vreemd aan het terrein. Ik dacht nochtans dat u goed vertrouwd was met de onderwijsmaterie. U weet immers maar al te goed dat de wijze waarop een leerling in de praktijk wordt gedefinieerd aan Vlaamse en Franstalige zijde niet dezelfde is. Er bestaan verschillen over het moment van intreden, uittreden en tellen van de leerlingen, alsook over het zittenblijversbeleid. Als een systeem wordt gehanteerd op basis van de bevolkingscijfers, wordt het zittenblijven veel uitdrukkelijker ontmoedigd. Precies daarvoor hebben we in Vlaanderen, door zorgverbreding en onderwijsvoorrangsbeleid, oplossingen aangereikt met als gevolg een efficiënter onderwijs.

De heer Karel De Gucht : Dat heeft met dit dossier niets te maken. De criteria volgens welke de leerlingen zouden worden geteld, komen hieraan tegemoet. Men komt tot een genormaliseerde omschrijving van wat een leerling is, zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië. Daarbij telt men 12 schooljaren. Dit betekent dat de zittenblijvers niet worden meegerekend. Bij de berekening van het aantal leerlingen wordt rekening gehouden met de verschillende instapleeftijden, de verschillende definities van subsidieerbare leerling, enzovoort. De telling gebeurt dus op een genormaliseerde manier.

Daarna wordt nagegaan of dit klopt men de bevolkingscijfers. Als de bevolkingscijfers afwijken van de leerlingenaantallen, dan moet dit probleem aan de federale regering worden voorgelegd.

De heer Luc Martens : Het uitgangspunt is het bevolkingscijfer van een jonge populatie. Wie dit niet al basis kan aanvaarden, moet zijn bezwaren duidelijk maken. U stelt het omgekeerde. Het meest objectieve criterium, dat voor ons juist het uitgangspunt is, moet volgens u worden bewezen.

De heer Karel De Gucht : Het uitgangspunt is de tekst van de wet. Daarin staat dat men de leerlingen moet tellen op basis van de door de wet vastgestelde, objectieve criteria. Is het dan niet normaal dat men eerst de leerlingen telt en vervolgens, als controle, het leerlingenaantal confronteert men de bevolkingscijfers ? Wat is daar verkeerd aan ?

De heer Luc Martens : U pleit voor transparantie en eenvoud, maar anderzijds zet u een zeer complex en niet-werkzaam apparaat op waarvoor het Rekenhof niet is uitgerust. De oplossing ligt voor het grijpen, net zoals iedereen altijd heeft bepleit. Uw partij heeft de loodgieterspolitiek altijd aange-

klaagd, maar u wilt die nu zelf bedrijven om uit de impasse te raken.

De heer Karel De Gucht : Ik kan begrijpen dat u een controle vraagt van de leerlingencijfers op basis van de bevolkingscijfers. In het voorstel van de federale regering is hier ook in voorzien. U kunt echter moeilijk naast de tekst van de wet kijken, die duidelijk stelt dan men de leerlingen moet tellen. (*Rumoer*)

Men moet het aantal leerlingen vaststellen op basis van bij de wet vastgelegde objectieve criteria.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Dit is een sofisme ten aanzien van de financieringswet. In de financieringswet staat niet dat men de leerlingen moet tellen, maar wel dat er een wet moet zijn die de objectieve criteria bepaalt over wat een leerling nu net is. Daar moet de discussie over gaan, niet over het tellen als dusdanig.

Ik zou u, mijnheer De Gucht, nog een tweede vraag willen stellen met betrekking tot iets wat u in het begin van uw uiteenzetting hebt gezegd. Hierover mag geen misverstand bestaan, hoewel dit in de media reeds het geval is.

Wat heeft de Vlaamse regering nu eigenlijk vorige vrijdag beslist ? U hebt gezegd dat het ging om de interregionale flux tussen Vlaanderen en Wallonië. Ik neem aan dat u de gemeenschappen bedoelt, met andere woorden de kinderen die in de Vlaamse gemeenten wonen en in de Franse Gemeenschap onderwijs volgen. Het gaat dus niet enkel om die kinderen die in Wallonië onderwijs volgen, maar ook om de kinderen in Brusselse Franstalige scholen. Ik neem aan dat het hierover gaat, want anders zou dit een lege doos zijn. Het gaat trouwens ook om de Franstalige leerlingen die in Brusselse scholen onderwijs in het Nederlands volgen. (*Rumoer bij de CVP en het VB*)

De heer Eric Van Rompuy : Hebt u er al over nagedacht wat dit betekent ? Wij hebben dit niet voorgesteld.

De heer Karel De Gucht : U hebt gezegd dat men de bevolkingscriteria moet hanteren met behoud van de 80/20-verdeling in Brussel.

De heer Eric Van Rompuy : Daar ga ik volledig mee akkoord. Als men de bevolkingscijfers volgens de verdeelsleutel 80/20 bekijkt, is er geen enkel probleem. (*Rumoer bij de CVP*)

De heer Karel De Gucht : U moet goed nadenken over de consequenties van de standpunten die u inneemt. (*Rumoer bij de CVP*)

De heer Eric Van Rompuy : Weet u wat dit budgettair betekent ? U hebt het tijdens de onderhandelingen over de interregionale flux gehad. Wat betekent dit nu in getallen ? De Franstaligen van hun kant zijn enkel in geld geïnteresseerd.

De heer Karel De Gucht : Ik weet niet wat dit juist budgettair betekent, maar ik ben ervan overtuigd dat u het zeker niet weet. (*Rumoer bij de CVP*)

Er zijn een aantal mensen die slecht kunnen rekenen. Die kunnen meestal worden onderverdeeld in twee soorten, namelijk zij die slecht kunnen rekenen in de kleine cijfers en zij die slecht kunnen rekenen in de grote cijfers.

U hebt echter een congenitaal rekenprobleem. In het vorige debat kende u de prijs van een pint niet. Dit ging om de kleine cijfers. Nu zitten we in de grote cijfers. U gaat ervan uit dat dit geld, indien het van Wallonië wordt afgenomen, automatisch naar Vlaanderen zal gaan. Neutraliseren betekent echter dat dit bovenaan moet gebeuren en dat, op basis van de verdeelsleutel, een goede 40 percent van dit geld sowieso naar Wallonië zal gaan.

Eén van de schitterendste voorbeelden van nieuwe aritmetica was zeker het debat in het programma De Zevende Dag vorige zondag. U bent er toen in vijf minuten tijd in geslaagd om van 1,6 miljard frank 9 miljard frank te maken. Dat was schitterende wiskunde. Geen enkele kijker heeft hier iets van begrepen.

De heer Eric Van Rompuy : Ik wil dit zonder problemen nogmaals doen. De Volksunie heeft op basis van de bevolkingscijfers berekend dat de verdeelsleutel voor Vlaanderen moet stijgen van 57,5 percent naar 59,2 percent. Dit geeft een verschil van 6,6 miljard frank extra voor Vlaanderen. Het regeringscompromis geeft 2,4 miljard frank meer aan de Franstaligen. Dit brengt de totale inlevering op 9 miljard frank. Dit zijn de cijfers.

De herkomst van die 1,6 miljard frank is duidelijk. Men wil de Franstaligen 2,4 miljard frank extra geven. Men moet echter rekening houden met het nettogetal van 17.000 leerlingen die bij die interregionale flux van Vlaanderen naar Franstalige scholen in Brussel of in de Brusselse randgemeenten gaan.

Als men het onbetwistbare cijfer van 250.000 frank per leerling hanteert, dan komt men tot ongeveer 4 miljard frank. Als men dit aftrekt van de 2,4 miljard frank extra voor het Franstalig onderwijs, geeft dit 1,6 miljard frank minder voor Franstalig België. Zo heb ik het begrepen.

Misschien heeft de Vlaamse regering een standpunt ingenomen zonder ooit een cijfer of een dossier te hebben bekeken ! De Franstaligen zijn volop aan het rekenen, terwijl wij improviseren. Het gaat niet over de grote of de kleine getallen : u moet de belangen van Vlaanderen verdedigen, en u moet dat doen op basis van dossiers en niet van improvisatie ! Zoals ik reeds zei : de Vlaamse regering is een stel leuke jongens en meisjes, maar het wordt gevaarlijk als ze hun dossiers niet meer kennen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik wil de CVP-fractie wat duidelijkheid verschaffen. Zij haalt immers een aantal dingen door elkaar. Er zijn de leerlingen van enerzijds Franstalige gezinnen in Brussel die kiezen voor het Nederlandstalig onderwijs, en anderzijds Franstalige gezinnen in de Vlaamse Rand die kiezen voor Brussels onderwijs. Tussen beide groepen bestaat een fundamenteel verschil. In Brussel bestaat sinds 1971 de vrijheid van het gezinshoofd. Dit staat helemaal los van het debat over de zogenaamde interregionale terugstroom, waarmee we het helemaal niet eens kunnen zijn. Maar u mag de beide dingen niet aan elkaar koppelen. De vrijheid van het gezinshoofd is niet uitgevonden voor gezinnen uit de Rand.

De heer Eric Van Rompuy : In de beslissing van de Vlaamse regering staat dat het gaat over de Vlaamse Rand. Minister Anciaux heeft dit trouwens diverse malen verklaard. Ik wil dus graag weten waarover het gaat. Dit bevestigt mijn stelling dat het hier gaat over een lege doos.

De heer Karel De Gucht : Hoe kan u rekenen als u niet eens weet waarover het gaat ?

De heer Eric Van Rompuy : Het gaat over een paar bussen die worden ingelegd in de taalgrens gemeenten, en die u niet meer in rekening zult brengen.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, als het zou gaan om een definitief systeem van fiscale autonomie, zou ik iets zien in uw berekening. Het zou een goede eerste berekening zijn in het kader van fiscale autonomie. U maakt evenwel een

De Gucht

denkfout. U gaat er van uit dat men inzake het onderwijs, een domein dat toch heel wat middelen opslorpt, fiscale autonomie voor Vlaanderen en Wallonië kan bereiken zonder een discussie over de solidariteit. Het is een schitterende theoretische oefening om te verklaren dat men met fiscale autonomie en een bepaalde parameter 6 miljard frank meer heeft. Dat is net als de uitspraak : als onze kat een koe was, dan kon ik ze melken achter de stoof. Wie de discussie met Wallonië aangaat over fiscale autonomie, zal ook moeten discussiëren over de solidariteit. Een gesprek met Wallonië dat minstens op korte termijn als gevolg heeft dat het Franstalig onderwijs een aantal miljarden verliest, is een gesprek zonder voorwerp. Dat is verloren tijd. U beweert dat de verwezenlijking van uw theoretische concept ons 6 miljard frank meer zou opleveren. Maar wat kopen we daarmee ?

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer De Gucht, het bevolkingscriterium levert dat bedrag van 6 miljard frank op. Dat is het verschil tussen het leerlingenen het bevolkingscriterium. Fiscale autonomie, het verdelen van dotaties volgens de personenbelasting, maakt een verschil van 25 miljard frank.

De heer Karel De Gucht : U hebt het over een bijkomend bedrag voor Vlaanderen van 6 miljard frank. Wat doet u denken dat u met Wallonië een zinvol gesprek kan voeren over fiscale autonomie als het gevolg 6 miljard frank minder inkomsten is ? Wie een dergelijke discussie wil voeren, en ze moet worden gevoerd, zal ook moeten praten over de solidariteitsmechanismen.

Een van de redenen waarom in de financieringswet de dotaties zijn opgehangen aan de BTW en niet aan de personenbelasting, is dat een en ander moeilijk te lokaliseren is. Maar een discussie over de fiscale autonomie, of dat nu op basis is van de opbrengst van de personenbelasting in Vlaanderen of van de opbrengst van de BTW, impliceert automatisch een discussie over de graad van solidariteit bekeken in de tijd.

In een artikel in de krant wordt erop gewezen dat we nu al jaarlijks 10 miljard frank minder hebben. Inderdaad, maar dat is gewoon een gevolg van de financieringswet, die u hebt goedgekeurd. Nu proberen wij om een zinvolle oplossing te vinden voor dit probleem. In de financieringswet staat trouwens dat dit in 1999 moet gebeuren. Jammer genoeg is

dit een van de vele dossiers die voormalig premier Dehaene niet heeft aangepakt.

De heer Eric Van Rompuy : Hij heeft dat niet gedaan omdat hij geen geld wou inleveren. Mijnheer De Gucht, u redeneert op een onjuiste manier.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, wat is er oneerlijk aan het feit dat men een wet uitvoert waarin uitdrukkelijk staat dat men daar tegen een bepaalde datum uitvoering aan moet geven ?

De heer Eric Van Rompuy : Hebt u het debat hierover meegemaakt hier in het parlement ? De heren Sannen, Van Dijck en Voorhamme hebben allen het bevolkingscriterium naar voren geschoven. 59 percent van de bevolking zijn Vlamingen. Die kredieten moeten dan ook worden gebaseerd op 59 percent, en niet op 56 percent.

De heer Karel De Gucht : De regeling die door premier Verhofstadt wordt voorgesteld, is gebaseerd op de bevolkingscijfers, want men controleert de leerlingenaantallen op basis van de bevolkingscijfers.

De heer Eric Van Rompuy : De heer Collignon zegt nu al dat hij zich daar niets van zal aantrekken en dat de controle achteraf onzin is. Dat staat in alle kranten. Hoe is het mogelijk dat men zo naïef is ?

De heer Karel De Gucht : Als de heer Collignon niet bereid is om die controle te doen, zal het systeem niet in werking treden. Men blijft dan gewoon in het huidige systeem. (*Applaus bij de CVP*)

In het voorstel van de premier staat dat men de leerlingenaantallen zal controleren. Als de Franstalige Gemeenschap niet akkoord gaat met die controle, dan blijft de regeling zoals ze nu is. De Fransstaligen voeren dan gewoon de regeling niet uit.

Mijnheer de voorzitter, collega's, hiermee besluit ik mijn uiteenzetting. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, als we u bij uw aantreden mochten geloven, dan moesten we er van overtuigd zijn dat er op communautair gebied een nieuwe wind zou waaien. Het zou eindelijk afgelopen zijn met de steriele confrontaties en de loopgravenoorlog, die niemand echt vooruit hielpen. De com-

Van Hauthem

munautaire dooi was ingetreden. Helaas, mijnheer de minister-president, het heeft niet mogen zijn. De Costa is nog niet in gang geschoten of men heeft al prijs.

Het zal natuurlijk heus niet aan u gelegen hebben. Samen met federaal premier Verhofstadt hebt u zeer hard uw best gedaan om de kwestie van de verdeling van de onderwijsgeldten buiten de communautaire sfeer – de Costa dus – te houden. U hebt op een bijna ontroerende manier geprobeerd om er een technisch dossier van te maken, in een poging om het zo ook op een louter technische manier op te lossen, ver van alle communautaire passies. U had echter beter moeten weten.

In zijn laatste boek schrijft Manu Ruys bijvoorbeeld: 'Wallonië heeft geen behoefte aan Vlaamse vriendschap. Het denkt alleen aan zijn belangen. Als dat botst met het Vlaamse, wordt er niet gekozen voor de samenspraak en het vergelijk, maar voor de confrontatie en het conflict. Ik heb het nooit anders geweten. Dat is de werkelijkheid en de waarheid. De rest is literatuur en windowdressing.'

Mijnheer de minister-president, in dit dossier hebt u de blunders opgestapeld. U wou van dit dossier absoluut geen regeringszaak maken, maar in uw niet aflatende ijver om federaal premier Verhofstadt ter wille te zijn, hebt u er wel degelijk een regeringszaak van gemaakt.

In eerste instantie hebt u de discussie over die verdeling uit de Costa gehaald. Meteen verloren we het enige wapen waarmee we de Franstaligen konden dwingen om over onze eisen inzake fiscale autonomie te praten. Iedereen in het Vlaams Parlement was het erover eens dat het Franstalig onderwijsgeld inderdaad de hefboom was om tot fiscale autonomie te komen. U hebt vervolgens geblunderd door de basis van het voorstel van Verhofstadt, namelijk het aantal leerlingen van 6 tot 17 jaar, zomaar te aanvaarden, alhoewel het Vlaams Parlement op 27 oktober, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, u op het hart had gedrukt om niet in die val te lopen en de bevolkingscijfers als criterium te behouden.

Waarom zijn de bevolkingscijfers te verkiezen? In elk ander land zou men misschien de leerlingen tellen. We leven echter niet in een gewoon land, we leven in België, in Absurdistan. Binnen het kader van de huidige financieringswet bestaat geen ander objectief en meetbaar criterium.

Zowel de oppositie als de meerderheid heeft u dit op het hart gedrukt. Alleen is dit niet terug te vinden in de resolutie die werd goedgekeurd. Blijkbaar wilde men de daad niet bij het woord voegen. De heer Voorhamme heeft in het debat gezegd dat het om de bevolkingscijfers moest gaan; hij sloot een controle van die cijfers door het Rekenhof zelfs uit omdat dat onmogelijk was. De minister-president was gecharmeerd. Ook de heer Sannen verwees naar de bevolkingscijfers en hij stelde zelfs dat het Rekenhof niet kon worden ingeschakeld tenzij een samenwerkingsprotocol zou worden gesloten. De minister-president was gecharmeerd.

U bent uw goede vriend Guy Verhofstadt weer ter hulp gesneld want zijn voorstel werd zelfs niet gesteund door zijn eigen meerderheid. U was gecharmeerd door de dubbele controle die de heer Verhofstadt in het vooruitzicht stelde. Dit brengt mij ertoe te denken dat het vertrouwen in de aantallen die de gemeenschappen opgeven, wel bijzonder groot moet zijn, als men achteraf nog eens een dubbele controle moet invoeren.

De kwestie van de taalgrensleerlingen was niets meer dan een handig manoeuvre om de Volksunie, die met veel misbaar had aangekondigd dat het voorstel-Verhofstadt volslagen onaanvaardbaar was, binnen 48 uur van mening te doen veranderen en opnieuw in de pas te doen lopen. In het debat is reeds gebleken waarover het hier eigenlijk gaat. De heer De Gucht waarschuwt de oppositie dat hun houding wel eens het einde zou kunnen betekenen van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De heer Gatz repliceert hierop dat daar de "liberté du père de famille" geldt en die regeling niet van toepassing is.

Niemand weet waarover het in de kwestie van de taalgrensleerlingen gaat. De Volksunie weet het blijkbaar zelf niet. Men kan zich trouwens afvragen of de Volksunie in dit dossier nog weet wat ze wil. Het bochtenwerk van die partij is de laatste weken niet meer te volgen. De pirouettes volgen elkaar in zo een hoog tempo op dat men er tureluurs van wordt. Eerst moest de discussie naar de Costa. Vervolgens was het Overlegcomité ook nog aanvaardbaar. Toen werd het voorstel-Verhofstadt afgeschoten. Nadien werd het voorwaardelijk aanvaard en gisteren werd het opnieuw afgeschoten. Ik vraag me dus af wat de Volksunie straks op deze tribune zal vertellen.

De goede wil van de minister-president om dit dossier buiten de communautaire sfeer te houden, werd dit weekend duidelijk. Hij zei toen dat hij uitgang van principes, en de berekening zelfs nog niet

Van Hauthem

had gemaakt. Hij gaat naar het Overlegcomité om te horen wat het voorstel is. Vervolgens gaat hij naar de Vlaamse regering, die hem steunt als wordt voldaan aan een aantal randvoorwaarden die nu een lege doos blijken te zijn. Zelfs nadat de Vlaamse regering zich voorwaardelijk akkoord heeft verklaard, zegt hij dat hij de berekening nog niet heeft gemaakt.

De berekeningen zijn wel reeds gemaakt door de SERV en de voorzitter van het Vlaams Parlement. Ook wij hebben de berekening gemaakt. De bedragen zijn altijd in dezelfde orde van grootte. Als we uitgaan van de bevolkingscijfers van de jongeren onder 18 jaar, dan hebben we vijf of zes miljard minder inkomsten. Het gecumuleerde tekort van 1990 tot nu bedraagt al 75 miljard frank. Ik begrijp dat u in deze context oordeelt dat die 2,4 miljard frank er nog wel bij kunnen. (*Opmerkingen*)

Dat is geen absurde bewering. Er wordt trouwens verwezen naar de financieringswet om te bewijzen dat het aantal leerlingen moet worden geteld. De wetgeving daarover is echter heel lapidair. Vanaf begrotingsjaar 1999 wordt de verdeelsleutel aangepast aan de verdeling van het aantal leerlingen aan de hand van bij wet vastgestelde criteria. Wat betekent dat ?

In de criteria voor het bepalen van de BTW-massa die naar de gemeenschappen gaat, is sprake van een bedrag, aangepast aan de index, met correctiefactoren, niet op basis van het aantal leerlingen, maar het aantal jongeren jonger dan 18 jaar – bevolkingscijfers dus. Daar bestond destijds een heel goede reden voor. Men vertrouwde namelijk de leerlingenaantallen van de Franse Gemeenschap niet.

We kunnen hier uitvoerig debatteren over het feit dat het onderwijsbeleid van de gemeenschappen de voorbije tien jaar zodanig uit elkaar is gegroeid, dat elke vergelijking mank loopt, en dat begrippen als financierbare leerling of regelmatig ingeschreven leerling niet langer hanteerbaar zijn. We kunnen ons afvragen hoe het zit met het kleuteronderwijs, het hoger onderwijs, het volwassenenonderwijs, het tweedekansonderwijs, enzovoort. Dat zijn allemaal elementen die niet in aanmerking komen voor de verdeling. De leerplicht is nog de enige mogelijke basis van vergelijking. Er kan worden gedebatteerd over de wens om de dotatie welvaartsvast te maken.

Het is al gebleken dat de onderwijsfinanciering op basis van de huidige financieringswet onhoudbaar is geworden. Dit kan alleen worden opgelost met fiscale autonomie.

Hoe behartigenswaardig deze overwegingen echter ook zijn, morgen moet de regering in het Overlegcomité een standpunt bepalen over de voorstellen van premier Verhofstadt. Dan staat de financiering van ons onderwijs op korte termijn hoe dan ook op het spel.

We komen tot de kern van de zaak. Wij debatteren over de beste, eerlijkste of meest objectieve criteria. Bij de Franstaligen horen we een totaal ander geluid. Bij hen gaat het niet over criteria, maar slechts over het bedrag van 2,4 miljard frank, dat door de heer Verhofstadt werd toegezegd.

Mijnheer de minister-president, de laatste dagen is duidelijk geworden dat, in de marge van de regeringsonderhandelingen in juli, effectief 2,4 miljard frank werd beloofd aan de Franstaligen. Tal van Franstalige kopstukken bevestigen dat : de heer Michel, mevrouw Onkelinx, de heer Deleuze, en gisteren nog de heren Ducarme en Hasquin.

Aan Vlaamse kant weet de VU van niets – ze waren niet bij de onderhandelingen betrokken -, en zwijgen SP en Agalev als vermoord. Ik wil best geloven dat u er niet van op de hoogte was. Daar kan ik echter alleen uit besluiten dat premier Verhofstadt u heeft bedrogen. Waarschijnlijk bent u de enige in het land die nog gelooft dat er geen geheim akkoord was.

Het debat in het Overlegcomité gaat in feite niet langer over de onderwijsfinanciering. Tegenover het feit dat we hier debatteren over de criteria, staat de botte eis van de Franstaligen van 2,4 miljard frank, welke criteria ook worden toegepast.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Hauthem, zou het niet kunnen zijn dat de Franstaligen steeds meer hameren op het bedrag van 2,4 miljard frank omdat ze zich realiseren dat de door de premier voorgestelde criteria wel degelijk objectief zijn en niet noodzakelijk zullen leiden tot 2,4 miljard frank ? Hebt u zichzelf die vraag al eens gesteld ?

De heer Joris Van Hauthem : Daar kwam ik net aan toe, mijnheer De Gucht.

De heer Karel De Gucht : Dat de Franstaligen nu op hun stelling terugvallen van 2,4 miljard frank ...

De heer Joris Van Hauthem : Terugvallen ? Ze hebben er nooit van afgeweken.

De heer Karel De Gucht : Dit bewijst dat ze vaststellen dat de criteria die door premier Verhofstadt naar voren worden geschoven moeilijk te betwisten zijn, maar niet tot 2,4 miljard frank zullen leiden.

De heer Joris Van Hauthem : Dan heeft premier Verhofstadt dubbel huwelijksbedrog gepleegd.

De heer Karel De Gucht : Dat de Franstaligen niet meer de discussie over de criteria voeren maar wel over het bedrag, betekent dat ze zich realiseren dat over de criteria weinig te zeggen valt, en dat het geen 2,4 miljard frank oplevert.

De heer Joris Van Hauthem : U vat in twee zinnen samen hoe de politieke verhoudingen in dit land in elkaar zitten. Ik moet u hartelijk danken dat u dit nu ook hebt ingezien.

De heer Eric Van Rompuy : Federaal minister Michel zegt dat de criteria van Verhofstadt 1,8 miljard frank opleveren, maar ze willen er nog 600 miljoen frank bij. Federaal minister Di Rupo heeft vanmorgen op de RTBF gezegd : 'C'est une décision, ce n'est pas un accord.' Ofwel gebruikt men een objectief criterium en krijgt men 1,8 miljard frank, ofwel gebruikt men geen objectief criterium. Mijnheer De Gucht, u die ons lessen hebt gegeven in politieke cultuur, u die hier jarenlang de grote flamingant hebt uitgehangen, bent nu als partijvoorzitter gedwongen om compromissen te sluiten. Het is beschamend. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De heer Karel De Gucht : Dat is niet het punt. Wat mij in dit debat fascineert, mijnheer de voorzitter, is dat hier constant wordt gediscussieerd over wat de Franstaligen over deze aangelegenheid zeggen. Bij hen is dat natuurlijk de meest individuele expressie van de meest individuele emotie.

De heer Joris Van Hauthem : Het is de meest individuele expressie van de meest individuele emotie van hen allemaal en op dezelfde manier ! Ze komen allemaal op hetzelfde bedrag uit ! Ik denk dat er bij ons meer individuele expressies van individuele emoties bestaan dan aan de andere kant van de taalgrens.

De heer Karel De Gucht : Het is het goed recht van de Franstaligen te vinden dat ze 2,4 miljard frank nodig hebben. De vraag is : zal men criteria vervormen, zodat men op 2,4 miljard frank

uitkomt ? Het feit dat ze niet mee over criteria praten...

De heer Joris Van Hauthem : Ze hebben nooit over criteria gepraat !

De heer Karel De Gucht : Dat de Franstaligen 2,4 miljard frank willen, betekent dat ze toegeven dat die criteria wel degelijk objectief zijn en niet tot dat bedrag zullen leiden.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer De Gucht, dat was juist mijn punt. Dit debat gaat niet meer over de onderwijsfinanciering, het gaat voor de Franstaligen over 2,4 miljard frank. Kloppen die criteria toevallig, is dat zoveel te beter. Kloppen ze niet, dan passen de Franstaligen ze wel aan. Ofwel zal federaal vice-premier Reynders – want het voorstel-Verhofstadt is zelfs niet gedragen door zijn eigen regering – op zoek gaan naar andere criteria of naar inkomstenbronnen. Mevrouw Onkelinx refereert al aan de financiering van de buitenlandse studenten aan de universiteiten. Het gaat niet over al dan niet objectieve criteria. Die zijn voor hen bijkomstig. Ze willen slechts 2,4 miljard frank. Mijnheer de minister-president, mijnheer De Gucht, op dat ogenblik valt heel uw redenering weg.

De heer Karel De Gucht : Dat volgens die redenering 2,4 miljard frank van Vlaanderen naar Wallonië zou gaan, is niet waar. Het enige wat kan verschuiven zijn de bedragen volgens de objectieve criteria waarvan men toegeeft dat ze geen 2,4 miljard frank opleveren.

De heer Joris Van Hauthem : Dat zullen we morgen zien.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Het lijkt me logisch dat we vooral debatteren over het criterium waaruit de verdeling ontstaat. (*Gelach*)

We moeten het bijgevolg niet hebben over de vraag van de Franstalige Gemeenschap. Wanneer worden wij tekortgedaan ? Dat is het geval als een criterium wordt gehanteerd dat niet objectief en niet vooraf controleerbaar is.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Sannen, welk was uw criterium dan ?

De heer Ludo Sannen : Ik heb gezegd : 'Wat mij betreft vormen de bevolkingscijfers het meest voor de hand liggende criterium. Ik wil echter de creati-

Sannen

viteit van de federale regering niet onderschatten.' (*Geroep*)

De voorzitter : Dames en heren, mag ik vragen om dit debat op een meer ordelijke manier te laten verlopen. Het is een belangrijk debat en iedereen kan zijn positie goed tot uiting laten komen. We hebben er echter weinig baat bij om elkaar verwijten toe te roepen die niets toevoegen aan dit debat.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, de heer Sannen leest goed voor, maar hij moet ook verder lezen. Tijdens het debat van 27 oktober heb ik op een bepaald moment inderdaad gesteld : 'Laten we het niet moeilijk maken, we kunnen gewoon tellen'. De heer Sannen antwoordde daarop : 'Ik zie inderdaad niet hoe men tot objectieve gegevens kan komen zonder te vertrekken van het feitelijke bevolkingsaantal'. Hij had het dus duidelijk over het bevolkingsaantal.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Als men mij citeert, moet men mij correct citeren. (*Gelach*)

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Sannen, ik heb enkel voorgelezen.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Demeester, ik verwijt u niets. Uw fractieleider heeft echter slechts een deel van mijn woorden geciteerd. Ik heb inderdaad gezegd dat de bevolkingscijfers het vertrekpunt moeten zijn. Op hetzelfde moment heb ik echter ook gezegd dat ik de creativiteit van de federale regering niet wil onderschatten. Ik neem bijgevolg de uitlatingen van de heer Martens niet.

De bevolkingscijfers vormen mijns inziens nog steeds een belangrijk criterium. Straks zal ik in mijn betoog duidelijk beklemtonen dat ik tevreden ben dat die mee worden gebruikt. Ik herhaal nogmaals dat ik de federale regering de ruimte heb gelaten om een ander, vooraf controleerbaar gegeven te zoeken. Mijnheer Martens, u moet toch toegeven dat ik dit heb gezegd.

De heer Luc Martens : Ik beweer niet dat dit niet in de tekst staat. U weet ook maar al te goed dat het verslag niet alles letterlijk van het begin tot het einde weergeeft. (*Rumoer*)

U kunt de banden controleren. Dan zult u merken dat ik u heb onderbroken om een vraag te stellen. U zult merken dat u iets anders hebt gezegd. U vertelt de waarheid dus niet. (*Rumoer*)

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Sannen het volgende zeggen, gewoon om elkaar opnieuw te kunnen begrijpen.

Op 27 oktober heb ik vervolgd met : 'Mijnheer Sannen, laten we elkaar goed verstaan : u zegt dus 'bevolkingscijfers'. De fractieleider van Agalev zegt 'bevolkingscijfers'.'

U antwoordde daarop : 'Ja. De heer Voorhamme zei daarnet ook 'bevolkingscijfers'.'

Ik concludeer hieruit dat zowel de heer Voorhamme als uzelf, en als ik me niet vergis ook de leden van VU&ID, het tijdens het debat van 27 oktober heel duidelijk hadden over de bevolkingscijfers als criterium. Met andere woorden, drie regeringspartners spraken over de bevolkingscijfers.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Demeester, ik zal dat laatste niet ontkennen, maar ik heb toen ook duidelijk gezegd dat de bevolkingscijfers voor mij op dat ogenblik het meest voor de hand liggend objectief controleerbaar criterium waren. Ik wil echter niet dat men hier beweert dat ik gezegd zou hebben dat er geen andere mogelijkheid was. Het tegendeel is waar, want ik heb die andere mogelijkheid zelf geformuleerd. Ik zal trouwens straks proberen het belang van dat andere voorstel te verduidelijken.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Sannen, we hebben het hier over criteria. Ik stel vast dat u met enige nuance en de twee andere regeringspartners zonder enige nuance, duidelijk de bevolkingsaantallen naar voren hebben geschoven. De nuance die ik bij u vaststel, is dezelfde als de nuance die ik in het verleden ook bij grote staatslieden heb vastgesteld, toen die plotseling niet meer wisten in welke bochten zich nog te wringen.

We staan nu aan de vooravond van het Overlegcomité, waarin de Vlaamse regering stelling zal moeten nemen. Daarom confronteren we de regering met het standpunt van dit parlement. Als de Vlaamse regering haar standpunt morgen ingenomen zal hebben, dan moeten we ook daarover nog een debat kunnen voeren.

De heer Ludo Sannen : Ik heb daar geen probleem mee.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer De Gucht, bij de Franstaligen heeft dit nooit van criteria afgehangen. Voldeden de criteria niet, dan nam men gewoon andere. Zelfs nu is men nog andere inkomstenbronnen aan het zoeken. Denk maar aan de eventuele verhoging van de trekkingsrechten inzake de tewerkstellingsprojecten. Als dat het geval is, dan valt de redenering van de meerderheid en van de Vlaamse regering dat dit probleem niet naar de Costa moest omdat het niet meer zou zijn dan de loutere technische uitvoering van de thans bestaande financieringswet, helemaal in duigen. Dan is het best mogelijk dat op dat Overlegcomité dingen worden besproken die wel op de Costa thuishoren. Hoort die bijkomende 600 miljoen frank, waarover ongetwijfeld ook wel een akkoord zal worden gevonden, dan ook thuis op de Costa ?

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Hauthem, we zullen wel zien of de regeling van het onderwijsdispuut al dan niet gepaard gaat met een indexering van de trekkingsrechten. Ik kan enkel herhalen dat zowel het ene als het andere uitvoeringen zijn van de financieringswet, waarin duidelijk staat dat die trekkingsrechten geïndexeerd zullen worden. Het is wel zo dat men op een bepaald ogenblik gestopt is met die indexering als bijdrage van de gewesten en de gemeenschappen in de sanering van de openbare financiën.

Ik zie dan ook niet in hoe Vlaanderen bezwaar zou kunnen hebben tegen het feit dat die trekkingsrechten op een bepaald ogenblik opnieuw geïndexeerd zouden worden. Dat zijn middelen waarop we in het kader van de financieringswet recht hebben, maar die tijdelijk opgeschort zijn. Het verbaast mij dan ook dat iemand van het Vlaams Blok bezwaren uit tegen iets waardoor Vlaanderen meer inkomsten verwerft.

De heer Joris Van Hauthem : Daar gaat het niet om. Mijn vraag is waarom ook die afcentiemen dan niet naar het Overlegcomité kunnen. Zij zijn toch ook een uitvoering van de financieringswet ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe twee vaststellingen te formuleren.

Vandaag beweren de Franstaligen dat ze geen criteria zullen aanvaarden. Wij discussiëren hier over criteria en stellen daarbij duidelijk dat deze objectief moeten zijn.

Over alle banken heen hebben we beslist dat het bevolkingscijfer de toetssteen en het uiteindelijk criterium moest zijn. In het voorstel van de eerste minister zal dat bevolkingscijfer het uiteindelijke toetscijfer zijn, gecontroleerd aan de hand van de cijfers van het Rekenhof. Aan het bevolkingscijfer gaat men dus duidelijk niet voorbij. Ik bekijk dit zeer zakelijk. Ik besef dat het om grote sommen geld en om ons onderwijs gaat. De verdeling moet correct en objectief gebeuren.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Van Grembergen, ik begrijp iets niet. Als het verschil tussen de leerlingenaantallen en de bevolkingscijfers te groot is, belandt de zaak opnieuw op de regerings tafel. Men heeft er nu al een regeringszaak van gemaakt, terwijl wij dit op de Costa wilden behandelen. Misschien wordt het opnieuw een regeringszaak. Waarom kiest men niet het eenvoudige onbetwistbare criterium van de bevolkingscijfers ? Waarom kiest u voor een zoveelste politieke discussie ? U maakt het zichzelf, dames en heren van de meerderheid, bijzonder moeilijk.

De heer Karel De Gucht : Ik heb daar een eenvoudig antwoord op, mijnheer Van Hauthem. Ik ben ervan overtuigd dat de leerlingenaantallen gewoon zullen kloppen.

De heer Joris Van Hauthem : Dat kunt u nu zeggen ! Dat moeten we nog zien !

Mijnheer de minister-president, u hebt uw wapens uit handen gegeven door dit uit de Costa te lichten. Er bestaat wel degelijk een geheim akkoord over de 2,4 miljard frank. U hebt veel te vlug ingestemd met de basisleerlingenaantallen van premier Verhofstadt. We weten nu al dat de Franstaligen de controle niet zullen aanvaarden en andere inkomstenbronnen zullen zoeken die de grenzen van het Overlegcomité overstijgen. Dit staat allemaal in mijn resolutie. Als de regering haar verantwoordelijkheid niet neemt, moet het parlement dat doen.

'Ik ga niet op jacht met de fanfare op kop,' zei u. Er is geen jacht, mijnheer de minister-president, geen fanfare of zelfs maar een partituur. U hebt zoals elke student recht op een tweede zit, maar voorlopig bent u voor de communautaire test glansrijk gebuisd. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het uitgangspunt van de SP is sinds 27 okto-

Voorhamme

ber niet gewijzigd. We blijven onverkort achter de meerderheidsresolutie van die datum staan.

De resolutie vraagt om de verdeling van de onderwijsmiddelen ook te beschouwen als een debat over de financiering van het onderwijs zelf. Het debat van vandaag speelt zich dus op twee niveaus af. Ook toen heb ik gezegd dat Vlaanderen anders dan Wallonië een intellectueel eerlijk debat moet voeren. De Franstaligen kunnen dit debat misschien alleen voeren om te zien hoeveel geld ze meer nodig hebben, en de rest is bijzaak. Vlaanderen moet echter discussiëren op een intellectueel eerlijke manier. We moeten in volledige gemoedsrust geloven in de criteria en de voorstellen die we hanteren. We weten dat dit de enige correcte voorstellen zijn. We mogen niet overgaan tot machtsargumenten, en enkel denken in termen van budgettaire middelen.

We moeten dus op twee niveaus discussiëren : binnen het carcan van de financieringswet en op het niveau daarbuiten. In de financieringswet staat de passus ingeschreven, die hier reeds een aantal keren werd geciteerd, met name dat het gaat over objectieve criteria om het aantal leerlingen vast te stellen. We moeten die wet uitvoeren. Men moet zich geen illusies maken. Vooraleer we over het tweede niveau kunnen discussiëren, waarover in dit parlement een ruime meerderheid bestaat, zullen we eerst de financieringswet moeten uitvoeren.

In 1999 moet er beslist worden over een verdeling van de middelen. Ik heb inderdaad gezegd dat me dit moeilijk denkbaar leek op basis van de telling van leerlingen. Ik verwijs naar de moeilijkheden terzake in de Franse Gemeenschap. Technisch gezien is dit een moeilijke opgave voor het Rekenhof of welke andere instantie ook. Ik heb daarom gezegd dat een akkoord dat louter steunt op een telling van leerlingen, voor Vlaanderen niet aanvaardbaar was. Er moet een consequente toetsing zijn aan het bevolkingscijfer. Wat ik toen heb gezegd, staat ook in het voorstel van premier Verhofstadt. Het voorstel van de dubbele controle betekent inderdaad dat men leerlingen telt en het resultaat zal toetsen aan het bevolkingscijfer.

Men kan semantische discussies houden over hoe men de tekst van de financieringswet moet lezen. Men kan echter niet naast bepaalde feiten kijken. In die wet staat de term 'leerlingen' letterlijk geformuleerd. Indien de gesprekspartners een semantisch verschillende invulling blijven geven aan die term, kunnen ze het nooit eens worden. In het voorstel van de premier staat dat men de leerlin-

gen zal tellen via een techniek, waarvan ik hoop dat ze werkbaar is. Men zal hoe dan ook die telling toetsen aan het bevolkingscijfer. Dat is ook wat wij hebben gezegd. Dit beantwoordt aan de financieringswet en aan de stelling die we hier hebben ingenomen. Dit geldt nog meer indien we beide stellingen combineren met het standpunt dat de Vlaamse regering heeft ingenomen.

Indien de dubbele controle zou wijzen op een anomalie, dan wil dat zeggen dat er niet aan de voorwaarden van het akkoord is voldaan. Men zal dan moeten terugvallen op de huidige verdeelsleutel.

De heer Eric Van Rompuy : Wie gelooft dat nog ?

De heer Robert Voorhamme : Ik geloof dat, anders zou ik het niet zeggen.

Het is voor ons van essentieel belang dat de jaarlijkse dubbelcontrole voorwerp uitmaakt van een jaarlijks vooruitgangsrapport. De toetsingsbasis moet zijn of het akkoord dat ter tafel ligt werkelijk wordt uitgevoerd of niet.

Het spreekt ook voor zich dat deze regeling binnen de huidige financieringswet slechts een voorlopige regeling kan zijn. Iedereen is het erover eens dat die wet eigenlijk niet meer voldoet en dat ze moet worden gewijzigd. Daarin wijken we ook niet af van het standpunt van de resolutie van 27 oktober : er moet een meer structurele oplossing komen voor de behoeften van het onderwijs. Er is meer geld nodig en dit moet uit de algemene pot van de overheidsfinanciën komen. Ik begrijp ook de stellingname niet dat dit een oplossing is van potverteren op de kap van de federale overheid.

We willen geen consumptiefederalisme. De huidige financieringswet is dat wel in het voordeel van de federale overheid. Uit de pot van overheidsmiddelen wordt stelselmatig minder geld gedistilleerd voor gemeenschapsfinanciering. Er is inderdaad op jaarbasis een tekort van 45 miljard frank. Het wordt de gemeenschappen en gewesten eenzijdig opgelegd dat bedrag bij te passen. Het is niet zo dat er 45 miljard frank te weinig in onderwijs is geïnvesteerd, maar door de huidige financieringswet worden we gedwongen om dat bedrag te zoeken binnen Vlaamse beleidsmateries. Dat moet veranderen. Er moet meer geld voor onderwijs komen uit de federale pot en dat heeft niets te maken met potverteren of een misbegrepen consumptiefederalisme.

In deze discussie is de toekomst en kwaliteit van het onderwijs de centrale uitdaging. Onderwijs is de sociale zekerheid van de toekomst en zal hoe

Voorhamme

dan ook in de toekomst meer middelen nodig hebben. De uitbreiding van het hoger en permanent onderwijs en de uitbreiding van de zorgverbreding brengen mee dat het onderwijs meer middelen nodig zal hebben. Dit is wellicht de belangrijkste opgave voor de twee gemeenschappen. Ik kan me dan ook niet voorstellen dat daarover in de toekomst geen overeenkomst mogelijk is tussen de verschillende niveaus.

De huidige voorlopige regeling moet eindigen in een herziening van de financieringswet. Die herziening moet leiden tot het meer welvaartvast maken van de financiering van het onderwijs, ook door stappen te zetten in de richting van meer fiscale autonomie. We steunen de benadering van de voorzitter van dit parlement, de heer De Batselier, om de financiering van de gewesten en gemeenschappen bij voorkeur sneller op de agenda van de Costa te plaatsen dan sommigen willen. Ik hoop dat hij wordt gesteund door alle Vlaamse politici die aan de Costa deelnemen. (*Applaus bij de SP, de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, geachte collega's, op 27 oktober hebben we hier over de dotatie ter financiering van het onderwijs gedebatteerd. Onderwijs is een belangrijk thema van het beleid – zowel op Vlaams, als op internationaal niveau. Blair, Clinton en alle anderen zijn het roerend eens : de bewaking van de kwaliteit van het onderwijs is één van de belangrijkste uitdagingen voor de overheid. Het door iedereen bejubelde rapport-Delors schrijft voor dat 6 tot 7 percent van het bruto regionaal product aan onderwijs moet worden besteed. We kennen de uitdagingen van de zogenaamde kennismaatschappij.

De middelen van de Vlaamse Gemeenschap zijn beperkt : onze dotatie bedraagt 210 miljard frank. Daartegenover staan uitgaven ten belope van 252 miljard frank. Vlaanderen is dus bereid om veel middelen, die anders naar gewestmateries zouden gaan, vrij te maken voor een kwalitatief hoogstaand onderwijs. Als deze federale dotatie welvaartvast zou zijn, zouden we over 250 miljard frank beschikken, wat overeenkomt met onze uitgaven. Tijdens de besprekingen hier is gebleken dat dit bedrag niet volstaat om aan onze onderwijsbe-

hoefden te voldoen. Die behoeften nemen immers alsmaar toe.

De huidige regeling is op termijn onhoudbaar. De toekomstige financiering van de gemeenschapsmateries moet één van de prioritaire aandachtspunten van de Costa zijn. We hebben bijkomende middelen nodig, die we deels zullen putten uit dotaties, maar deels ook uit eigen fiscale maatregelen. De Franse Gemeenschap beschikt over een dotatie van 155 miljard frank ; als die dotatie welvaartvast zou zijn, zou ze 183 miljard frank krijgen. De vraag van de Franstaligen naar meer middelen voor hun onderwijs lijkt me terecht. Ook de Franstaligen willen met recht en reden de kwaliteit van het onderwijs centraal stellen. De eis van de Franstaligen om bijkomend 2,4 miljard frank aan middelen te krijgen, is vanuit hun optiek niet overdreven. Het is logisch dat ze over voldoende middelen willen beschikken.

Het debat moet op termijn gaan over de manier waarop de gemeenschapsmateries worden gefinancierd. Uiteindelijk is dat een zaak van de Costa. Als we de dotatie verdelen die de federale overheid op dit moment overheeft voor de gemeenschapsmateries, in het bijzonder voor onderwijs, dan moet dit gebeuren op basis van objectieve, vooraf controleerbare criteria. Dit is het debat dat we hier moeten voeren naast het debat over de omvang van de dotaties, dat binnen de Costa moet worden gevoerd. Ik wil op geen enkele manier de eis van de Franstalige Gemeenschap als onterecht bestemmen.

De heer Eric Van Rompuy : Op dit ogenblik past men bij de overdracht van de BTW-massa de verdeelsleutel toe van 57,5 percent tegenover 42,5 percent. Wanneer een nieuwe verdeelsleutel wordt toegepast waardoor de Franstaligen 1,8 miljard frank extra krijgen, dan betekent dit dat het Vlaams onderwijs binnen diezelfde BTW-massa minder geld zal krijgen. U zegt dat de Franstaligen onderwijsgeld nodig hebben. Er is niemand die dat betwist. Maar moet dit dan gebeuren ten koste van ons onderwijsgeld, op een ogenblik dat we in het kader van de financieringswet reeds 25 miljard frank overdragen ? U hebt duidelijk meer begrip voor het Franstalige standpunt. Misschien past dit in het kader van uw broederschap met ECOLO maar u zit ook in het Vlaams Parlement waar u wordt geacht de Vlaamse belangen te verdedigen.

De heer Ludo Sannen : U haalt twee elementen door elkaar. Het eerste element is dat de dotatie

Sannen

die de federale overheid overheeft voor onderwijs, op basis van objectieve en vooraf controleerbare criteria moet worden verdeeld.

De heer Joris Van Hauthem : In het voorstel-Verhofstadt staat niet dat de criteria op voorhand controleerbaar moeten zijn. Achteraf is er wel een dubbele controle.

De heer Ludo Sannen : In het voorstel-Verhofstadt staat heel duidelijk dat de controle gebeurt voordat de dotatie wordt toegekend.

Ten tweede, mijnheer Van Rompuy, moeten we ons afvragen of deze dotatie van de federale overheid wel voldoende is voor de organisatie van een kwalitatief onderwijs in België. Het eerste element is de invulling en uitvoering van de financieringswet.

De heer Eric Van Rompuy : Als we volgens het voorstel-Verhofstadt 1,8 miljard frank minder zullen krijgen uit de financieringsregeling, betekent dit dat de Vlaamse regering een amendement zal indienen op de begroting, waarin de BTW-middelen voor de gemeenschap met 1,8 miljard frank worden verminderd. Binnen de gemeenschapsmateries zal 1,8 miljard frank moeten worden bespaard om die middelen te vinden.

Morgen wil men geld van onze federale dotatie afpakken. Wij zullen die discussie gedurende de komende weken in de commissie voeren, mijnheer de minister-president. Wij zullen goed nagaan waar die posten staan. Als het compromis gesloten is, zal Vlaanderen 1,8 miljard frank minder hebben.

Dat is de consequentie van deze beslissing. We discussiëren hier maar in het luchtledige over principes, maar we moeten ook kijken naar de gevolgen voor Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Uit deze discussie blijkt dat de heer Van Rompuy het voorstel nog niet goed heeft gelezen, of anders heeft hij nog niet goed begrepen waar het hier nu net over gaat.

Het voorstel komt erop neer dat de leerlingen eerst moeten worden geteld. Dat is vandaag nog niet gebeurd en dit zal, gezien alle technische schikkingen die eerst moeten worden georgani-

seerd, dit jaar ook niet meer gebeuren. In het voorstel staat tevens dat de telling vervolgens aan de bevolkingscijfers moet worden getoetst.

Pas als die toetsing zou blijken met de telling overeen te stemmen, zal het akkoord ook worden uitgevoerd en zal de dotatie in die zin worden gewijzigd. Dit kan nooit betrekking hebben op de initiële begroting voor het jaar 2000, aangezien er eerst moet worden geteld en getoetst alvorens een herverdeling kan plaatsvinden. Dat u dit niet inziet, bewijst dat u de tekst niet goed hebt gelezen.

De heer Eric Van Rompuy : Men mag mij veel verwijten na vijftien jaar in het parlement, maar niet dat ik mijn teksten niet lees. Die telling zal gebeuren gedurende de maanden januari en februari van het volgend jaar. Vervolgens zal die telling door het Rekenhof worden gecontroleerd en worden getoetst aan de bevolkingscijfers. We zullen waarschijnlijk rond de Paasperiode weten hoe de middelen nu eigenlijk moeten worden verdeeld.

De heer Ludo Sannen : Het gaat dus niet om een begrotingsaanpassing.

De heer Eric Van Rompuy : Dit heeft echter wel betrekking op het jaar 2000. De Franstaligen hebben nu al een begroting opgesteld waarin die 2,4 miljard frank is vermeld. De heer Collignon heeft die begrotingspost opgenomen. Het kan zijn dat we de heer Michel een idioot vinden, maar hij is een vice-premier van België die op alle televisiezenders verklaart dat die 1,8 miljard frank reeds is verworven en dat er nog 600 miljoen frank moet worden gevonden.

Ofwel leven wij in een land waar die mensen allemaal niet au sérieux moeten worden genomen, ofwel zijn wij grenzeloze naïevelingen. Het is duidelijk dat er volgend jaar een amendement zal komen op de begroting waarbij wij minder middelen zullen krijgen. Dat is voor mij zo klaar als een klontje.

Ik kan trouwens, mijnheer Voorhamme, nog altijd goed teksten lezen. Ik zit hier nog vijf jaar en ik zal alle teksten lezen, ook de kleine lettertjes.

De heer Robert Voorhamme : U kunt blijkbaar enkel de Franstalige pers goed lezen.

De heer Eric Van Rompuy : Ik kan u aanraden de Franstalige pers goed te lezen, want daar kan men de kleine lettertjes pas goed lezen. Tegelijkertijd

Van Rompuy

probeert men ons hier een paar sprookjes wijs te maken. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Karel De Gucht : Het is zeker goed nieuws, mijnheer Van Rompuy, dat u daar nog vijf jaar als fractieleider zult blijven zitten. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ik wou eigenlijk opmerken dat dit geen debat is over begrotingstechnieken, dit debat gaat over de toepassing van de financieringswet en over het vinden van objectieve criteria.

De heer Luc Martens : Dit betekent ook dat iemand op een bepaald moment de rekening zal moeten betalen. Op een bepaald ogenblik zal dit in de begroting verschijnen, al dan niet met terugwerkende kracht. Het feit dat de heer Voorhamme verwijst naar alle mogelijke vertragingstechnieken die de procedure zal oproepen, bewijst enkel hoe schabouwelijk de door u aangereikte oplossing is. Als dit de nieuwe politieke cultuur en de helderheid moet voorstellen, wens ik u proficiat.

De heer Ludo Sannen : We kunnen vandaag alleen een begrotingsdebat voeren op basis van de feiten waarover we op dit moment beschikken. Die zijn duidelijk. Als bepaalde gevolgen van de financieringswet ingaan tegen wat ik net zei, namelijk dat er momenteel in die dotatie voor het onderwijs te weinig middelen zijn, dan zal de druk om dat te verhelpen alleen maar toenemen.

Ik ga in op het voorstel zelf. Ik ontken niet wat ik in het vorige debat al zei : het bevolkingscijfer leek me op dat ogenblik het meest voor de hand liggend criterium, daar dit op voorhand controleerbaar is. Ik heb toen ook gezegd dat ik de creativiteit van de federale regering niet onderschatte. Ik heb toen een standpunt ingenomen op basis van mijn ideeën terzake, maar wou niet uitsluiten dat de federale regering een haalbaar voorstel zou doen, dat zou beantwoorden aan mijn belangrijkste bekommernis en getuigen van een grote creativiteit.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Sannen, het voorstel komt niet van de federale regering, maar van de federale premier. Er is een groot verschil tussen beide.

De heer Ludo Sannen : Het geeft hoe dan ook blijk van een grote creativiteit.

Het voorstel bevat twee belangrijke pluspunten, die beantwoorden aan wat ik op 27 oktober heb verklaard. Ten eerste moest het gaan over leerplichtige leerlingen. Dat is in het voorstel opgenomen. Ten tweede was het bevolkingscijfer mijn uitgangspunt. In het voorstel wordt dit cijfer een toetsingselement, en is het dus een soort uitgangspunt. De beide pluspunten zijn aanwezig in het voorstel.

Wel heb ik vragen bij de voorgestelde controle door het Rekenhof. Ik vraag me af hoe dit zal functioneren, en zou daar graag iets meer duidelijkheid over krijgen, zodat we weten of dit controlesysteem ons garanties biedt qua objectiviteit.

Dit systeem lijkt ook niet meteen te beantwoorden aan een belangrijk uitgangspunt van onze regeringsverklaring, namelijk het streven de regelgeving zo eenvoudig mogelijk te maken. Dit is inderdaad geen eenvoudig systeem, maar het beantwoordt wel aan onze twee belangrijkste uitgangspunten. Dat het niet eenvoudig is, betekent nog niet dat het een slecht systeem is.

De heer Van Rompuy haalde nog een ander citaat aan om te bewijzen dat mijn standpunt niet meer te rijmen is met mijn uitspraken van 27 oktober. Ik zei toen : 'Wat het aantal leerlingen op basis van objectieve criteria betreft, denk ik inderdaad dat de financierbare of regelmatig ingeschreven leerling deel uitmaakt van een beleidsmatig gebonden terminologie en derhalve niet hanteerbaar is.'

In die zin heb ik – persoonlijk en vanuit de invalshoek van het onderwijs – vragen bij het zevende correctie-element in het voorstel-Verhofstadt, namelijk het aantal kinderen ingeschreven in het deeltijds onderwijs buiten het secundair onderwijs. In het Vlaams regeerakkoord staat heel duidelijk dat we de invulling van de leerplicht tussen 16 en 18 misschien op een andere manier moeten vertalen, zeker gezien het steeds toenemende aantal leerlingen die schoolmoe zijn. Voor sommige van die leerlingen zijn de schoolbanken, zelfs deeltijds, waarschijnlijk niet de meest geschikte plaats om ze de nodige vorming en onderwijs aan te bieden. Momenteel zijn er 10.000 leerlingen op leercontract. Ze zijn wel onderhevig aan de schoolplicht, maar worden, als ik het voorstel-Verhofstadt goed begrijp, niet in rekening gebracht.

Dit geldt natuurlijk ook voor de mensen van de Franse Gemeenschap. Het gaat me niet om de vraag of we al dan niet worden benadeeld. Dat weet ik zelfs niet. Het gaat me om het feit dat hier plots een criterium wordt gecreëerd dat te maken heeft met de inhoud van het onderwijsbeleid. In

Sannen

die zin is het dus niet helemaal objectief. Het kan niet dat we onszelf als Vlaamse Gemeenschap benadelen als we de leerplicht tussen zestien en achttien jaar anders zouden invullen.

Mijnheer de minister-president, u moet dus zeker nog eens goed nagaan hoe we dit zevende correctie criterium dienen te interpreteren. Het zou mij in ieder geval logisch lijken om deze jongeren mee te tellen bij de berekening van de dotatie voor het onderwijs.

Het zesde element is de regionale flux. Daarbij gaat het over de taalgrensleerlingen. Ook daar hoop ik van de regering iets meer duidelijkheid te krijgen over de vraag hoe we dit precies moeten interpreteren. Tellen de migraties van leerlingen tussen verschillende landen al dan niet mee? Is een taalgrens strenger dan een landsgrens? Over deze vragen bestaat nog geen duidelijkheid.

Als men bedoelt dat we initiatieven moeten nemen om ongeoorloofde ronselpraktijken tegen te gaan, dan ben ik het daar uiteraard volledig mee eens. Dit zou immers niet consistent zijn met in het kader van gezond nabuurschap. Ik ga er echter niet mee akkoord dat de Franse Gemeenschap zou worden gestraft voor het feit dat mensen in Vlaanderen hun kinderen als leerlingen naar de Franse Gemeenschap sturen. De kostprijs van die leerlingen zou immers niet in rekening worden gebracht. Daar heb ik vragen bij.

Het lijkt me bijvoorbeeld ook logisch dat de verschillende duizenden Nederlandse leerlingen in Vlaanderen ook op één of andere manier worden meegerekend. Ook zij vormen immers een kostprijs voor een school. Ook de honderden leerlingen uit het Groothertogdom Luxemburg die in Belgisch Luxemburg komen studeren, vormen een bepaalde kostprijs. In dat verband had ik dus graag van de Vlaamse regering iets meer duidelijkheid gekregen.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Sannen, ik weet niet goed of u zich realiseert wat u net hebt gezegd. Als men dit doet, zal dit hoe dan ook aanleiding geven tot ronselpraktijken. Het gaat dan ook niet enkel over de Rand of de taalgrens. Het is bijvoorbeeld best mogelijk dat de Franse Gemeenschap vijftig kinderen gaat halen in Antwerpen. Dat is dus één bus. Daarvoor krijgt men in de verdeling 12,5 miljoen frank. Daar kan men wel al een

bus voor inleggen, natuurlijk. Indien men het op deze wijze zou doen, zouden de Franstaligen dus elke dag drie tot vier bussen uit Antwerpen of Gent richting Brussel kunnen laten vertrekken. Van de federale overheid krijgen ze per bus van vijftig leerlingen 12,5 miljoen frank.

De heer Ludo Sannen : Vanuit Nederlands Limburg is er een grote vraag om in Belgisch Limburg school te kunnen lopen. Als ik u goed begrijp, betekent dat dus dat we daar een winstgevende praktijk van kunnen maken?

De heer Ludwig Caluwé : Neen, juist niet. Dat is precies het verschil. De kinderen die in Nederland wonen en bij mijn kinderen in een Belgische klas zitten, worden inderdaad mee door ons gefinancierd, maar Nederland betaalt daar niet voor. Zoals u redeneert, betekent dit de facto dat de Vlamingen via de federale overheid de Franse Gemeenschap mee zou financieren voor de kinderen die in Vlaanderen wonen en in de Franse Gemeenschap les volgen.

De heer Ludo Sannen : De federale overheid zal voor deze leerlingen inderdaad een financieringswijze moeten vinden, of ze nu in het Franstalig of het Nederlandstalig onderwijs les volgen. Dit lijkt me logisch. Er worden geen leerlingen bijgemaakt. De federale overheid beschikt over een dotatie voor de leerlingen in België, en moet die dotatie verdelen over de twee gemeenschappen die het onderwijs organiseren. De belasting voor de federale overheid blijft gelijk.

De heer Ludwig Caluwé : Het zou mij ten zeerste verbazen dat kinderen die in Vlaanderen wonen en in het Franstalig onderwijs les volgen, volgens de Vlaamse regering moeten worden meegerekend. Ik had begrepen dat de Vlaamse regering oordeelde dat deze leerlingen niet meetellen. Kinderen die in Linkebeek, Sint-Genesius-Rode of Tervuren wonen en in het Franstalig onderwijs in Brussel of Wallonië les volgen, mochten niet worden meegeteld. Ik begrijp nu dat de fractieleider van Agalev het hiermee niet eens is.

De heer Ludo Sannen : Ik stel mij inderdaad vragen bij deze interpretatie.

De heer Ludwig Caluwé : Ik zou graag het standpunt van de minister-president hierover horen.

De heer Ludo Sannen : Ik heb de minister-president een vraag gesteld, waarop ik een antwoord verwacht.

Sannen

Het voorstel van premier Verhofstadt keur ik goed omdat het aantal leerplichtige leerlingen als criterium wordt gehanteerd en er sprake is van een toetsing. Toch heb ik twee bedenkingen. Ten eerste, wat doe je met jongeren die wel leerplichtig zijn, maar niet in het secundair onderwijs zijn ingeschreven en toch vorming volgen? Ten tweede, hoe moet ik de regionale flux begrijpen?

De voorzitter : De heer Kris Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, enkele weken terug spraken wij vanaf deze tribune de hoop uit dat er in Vlaanderen eensgezindheid zou groeien rond het belangrijke dossier van de financiering van het onderwijs. Het gehakketak van de laatste weken heeft deze hoop allicht gekelderd. Terwijl de ene tekeergaat en roept dat hij moet worden tegengehouden of er gebeuren ongelukken, zijn er anderen die de discussie over de onderwijsmiddelen bagatelliseren, simplistische opmerkingen maken, het opkomen voor onze eigen gemeenschap bestempelen als eng nationalisme, en bij hoog en bij laag de huidige discussie overbodig achten omdat wij toch één land zijn.

Sta mij toe met dit laatste punt te starten. Artikel 1 van de Grondwet stelt dat België een federale staat is bestaande uit gemeenschappen en gewesten. Deze gemeenschappen en gewesten hebben vervolgens eigen bevoegdheden gekregen, een eigen parlement en een eigen regering. Zij handelen dus in feite en in rechte binnen de hun toegewezen bevoegdheden als onafhankelijke, autonome staten. Zonder bevoogding gaan de Vlaamse en de Franse Gemeenschap hun eigen weg.

Het huidige debat wordt op oneigenlijke wijze gevoerd. Velen beweren dat de 2,4 miljard frank reeds zijn toegezegd. Volgens de gebroeders Van Rompuy is de buit al binnen. Waarover debatteren we dan nog? Nadat de premier zijn voorstel formuleerde, heeft de Vlaamse regering geen belangrijke rol gespeeld. Haar houding was dat de Franstaligen de 2,4 miljard frank niet zomaar ten nadele van Vlaanderen kunnen krijgen. Ze heeft zich dus niet geschikt naar de wil van de eerste minister, maar het voorstel dermate geamendeerd dat er geen sprake meer is van het wegvloeien van Vlaamse onderwijsmiddelen naar het Franstalig onderwijs. Daarmee voerde ze haar opdracht uit, namelijk handelen in het algemeen Vlaams belang.

Wat is nu echter de grond van de zaak? De financieringswet en de toepassing ervan zijn een federale aangelegenheid. Deze constitutionele vaststelling betekent echter niet dat onachtzaam en hooghartig kan worden voorbijgegaan aan de politieke wil van het Vlaams Parlement. Met dit debat bewijst het parlement dat een zelfstandige en autonome onderwijspolitiek een aberratie is als we de geldmiddelen niet autonoom kunnen bepalen.

De autonomie van de respectieve deelstaten loopt daarom in dit land op een essentieel punt mank. We mogen dan wel bevoegdheden hebben, maar wat de centen betreft zijn we afhankelijk van de inzichten en de beslissingen van de federale staat. De huidige, reeds vroeger bepaalde systemen verhinderen aldus de deelstaten hun bevoegdheden optimaal uit te oefenen. In deze context situeert zich het debat van vandaag: een discussie over hoe we de BTW-middelen verdelen opdat eenieder krijgt waar hij recht op denkt te hebben.

In de grond discussiëren we vandaag echter niet over de financiering van het onderwijs, maar over de financiering van de gemeenschappen. Dat is de essentie: het past in het grotere pakket van de financiering van de gemeenschappen.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Van Dijck, daar ben ik het mee eens, maar u moet niet proberen wat morgen op de agenda staat te verdrinken in een groter geheel. Dat hebt u al eerder gedaan.

De heer Kris Van Dijck : Ik heb zojuist toch ook gesteld wat de Vlaamse regering heeft gedaan met het voorstel van de heer Verhofstadt? Dat waren amendementen zoals we ze wensten, en waar we geen voorbehoud bij maken. Anderen gaven te kennen dat wel te doen.

De VU&ID-fractie bepleit sinds lang meer middelen voor het onderwijs. Ook wij hebben noden, ik heb ze hier vorige maand opgesomd. Daarom kunnen we niet aanvaarden dat Vlaanderen minder middelen krijgt. Het feit alleen al dat Vlaanderen inzake het bruto regionaal product op wereldvlak bij de top drie hoort, staat in schril contrast met onze uitgaven voor onderwijs en vorming. Daarvoor moeten we tevreden zijn met de middenmoot. Wetende dat het onderwijs juist een hefboom is, spelen we in belangrijke mate met ons intellectueel patrimonium.

De jongste weken werden we langs alle kanten met cijfers bestookt. We hebben er ook aan meegedaan. Waren het niet de bevolkingsstatistieken die zwart op wit afgedrukt stonden, dan wel die van de leer-

Van Dijck

lingenaantallen ? Ik vernam gisteren op een radiobericht dat de leerlingen van Franstalig België vier jaar geleden voor de laatste maal zouden zijn geteld. Waren het niet de achtduizend buitenlanders die in Vlaanderen komen studeren volgens premier Verhofstadt, dan wel de vijfduizend volgens het departement Onderwijs ?

Er zijn 101 cijfers, allemaal verschillend, allemaal met hun eigen achtergrond, allemaal met hun eigen waarheid. Wij voorspellen dan ook, mijnheer de minister-president en geachte leden, dat het vandaag niet de laatste discussie zal zijn. Ons land is er blijkbaar voor voorbestemd en het lijkt wel genetisch bepaald dat dit de Belgische realiteit is. We blijven mateloos energie steken in wat sommigen smalend 'cijferneukerij' noemen. De bevolking snapt het niet meer, en wij praten maar verder. We blijven geconfronteerd met halfslachtige oplossingen die noch Wallonië, noch Vlaanderen vooruit helpen.

Sta me toe premier Verhofstadt te citeren, nauwelijks drie jaar geleden : 'Onze staatsstructuur laat niet toe dat Vlaanderen zich ten volle ontplooit. Hoezeer we ons ook willen aanpassen aan de nieuwe tijd die op ons afkomt, we worden meegesleurd door het zuiden van het land, waar een establishment onder aanvoering van de PS iedere grondige aanpassing van onze maatschappelijke en economische structuren afwijst. Die afwijzing noodzaakt dat er zo snel mogelijk, liefst onmiddellijk, een grotere autonomie aan de gewesten en gemeenschappen in ons land zou worden toegekend. Die uitbreiding van bevoegdheden moet zowel de sociale zekerheid als de fiscaliteit betreffen.'

Een duurzame oplossing bestaat erin dat we kunnen handelen binnen de krijtlijnen van een normaal functionerende federale staat, waarbinnen de deelstaten voluit hun fiscale autonomie kunnen invullen. De enige weg is die van deelstaten die van begin tot einde zelf verantwoordelijkheid dragen, zelf hun belastingen en taksen bepalen en zelf hun uitgaven vastleggen op maat van hun eigen draagkracht.

Ik vraag u, collega's, niet alleen van de meerderheidspartijen maar ook de anderen, of u mee deze weg van de fiscale autonomie wilt bewandelen.

De heer Eric Van Rompuy : Graag.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Van Rompuy, ik denk dat het moment bijna daar is, als ik uw stelling

gen hoor. Het verheugt ons dat u dit mee zult ondersteunen.

Het concrete voorstel van de premier werd noch in Vlaanderen, noch in Wallonië op applaus onthaald. Het is goed om alles nog eens op een rijtje te zetten. Ten eerste zeggen de Franstaligen dat 1,8 miljard frank niet voldoende is. Ten tweede willen de Franstalige partijen geen controle. De Vlaamse regering amendeert het voorstel van de premier, maar in Wallonië vindt men dat dit helemaal niet kan. Er rijst dus een probleem.

Ik wens hier te debatteren over het standpunt van de Vlaamse regering. De houding van de Vlaamse regering maakt duidelijk dat een fundamenteel gesprek meer dan ooit noodzakelijk is.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Dijck, ik ben het voor 90 percent met uw toespraak eens. Ik had echter verwacht dat u namens de VU&ID en uzelf, een heel duidelijk standpunt zou innemen inzake de cijfers en gegevens over de interregionale flux. Ik zou willen horen wat die voor u inhouden. De heer Sannen kan het niet vertellen. Ik zou van u willen horen wat dit betekent in cijfers en gegevens, en wat de toepasbaarheid ervan is. Ik blijf echter op mijn honger zitten.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Van Rompuy, het blijft uiteraard onaanvaardbaar dat Vlamingen die in de huiselijke sfeer het Frans gebruiken maar geografisch Vlaanderen als hun vaderland kiezen, een deel van de middelen van Vlaanderen zouden afnemen. Het kan met andere woorden niet dat leerlingen die uit Vlaanderen komen, worden meegedeld in de Franse Gemeenschap.

Ik wil duidelijk zijn. Voor een leerling uit Breda die in Antwerpen komt studeren, krijgen wij van de Nederlandse overheid evenmin geld. Dat is terecht, en geldt ook voor een Antwerpenaar die in Nederland studeert. Hierover bestaan Europese afspraken. Mijn stelling van daarnet over de autonomie van de gemeenschappen ligt in dezelfde lijn. We moeten niet betalen voor Vlamingen die in Franstalig België studeren, en omgekeerd.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik zou willen vragen aan de meerderheid om het eens te worden. Mijnheer Van Dijck, wat u nu zegt, is compleet tegenovergesteld aan wat de heer Sannen daarnet heeft verteld. Mijnheer Van Rompuy heeft gelijk : we zouden nu eens willen weten

Van Hauthem

hoe het zit. Hopelijk horen we het straks van de minister-president.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Van Hauthem, uw laatste opmerking is misschien terecht : we zullen het straks horen van de minister-president. (*Gelach*)

Ik geef u de interpretatie die mijn fractie aan dit amendement van de Vlaamse regering geeft.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Dijck, ik zal uw woorden herhalen. Ik volg immers heel aandachtig wat u zegt. 24.000 leerlingen die in Vlaanderen wonen, volgen les in de Franse Gemeenschap. 7.000 Franstaligen volgen les in de Vlaamse Gemeenschap. Ik wil niet verder over de cijfers discussieren, maar het gaat dus om 15 à 20.000 leerlingen. Op die cijfers hebt u zich gebaseerd. (*Opmerking van de heer Karel De Gucht*)

Mijnheer De Gucht, ook als het om 10.000 leerlingen gaat, en een leerling kost 250.000 frank, dan heeft dit tot gevolg dat de Franse Gemeenschap 2,5 miljard frank minder zal krijgen dan nu. Als u dit corrigeert, dan zal de 2,4 miljard frank verdwenen zijn en vallen we terug op de oude verdeelsleutel. Is dit uw interpretatie ? Als we morgen horen dat de Franstaligen via de verdeelsleutel 1,8 miljard frank ontvangen, wat heeft dit dan met het amendement te maken ?

Wij maken allemaal deel uit van een parlement. Het gaat over onze middelen. Ik zou willen weten wat het amendement van VU&ID concreet inhoudt.

De heer Kris Van Dijck : Het is geen amendement van VU&ID, maar van de Vlaamse regering. Het komt woensdag op de tafel te liggen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Dijck, ik vertrouw u meer dan de Vlaamse regering. (*Gelach*)

Ik zou echt willen weten wat dit amendement betekent. Wij maken deel uit van de oppositie, en moeten alles horen vertellen of in de kranten lezen. U kunt inside-information verstrekken. Minister Anciaux heeft gezegd dat het amendement heel belangrijk is en zeker geen lege doos. Als dit echt over die 10.000 leerlingen gaat zoals de heer De

Gucht zei, dan is er 2,5 miljard frank minder voor de Franse Gemeenschap, wat zou uitdraaien op een nuloperatie. Voor ons zou dit een aanvaardbaar scenario zijn.

De heer Kris Van Dijck : Ik heb in het begin van mijn betoog toch gezegd dat het standpunt van de Vlaamse regering conform het Vlaamse belang is, en dat er inderdaad geen financiële toezeggingen zijn ten nadele van het Nederlandstalig onderwijs. Dat heb ik gezegd.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe nogmaals naar de basislijn terug te keren.

In alle omstandigheden zegt de federale regering, bij monde van de eerste minister, dat het bevolkingscijfer belangrijk is en dat de leerlingentelling daaraan zal worden getoetst. Dit betekent mijns inziens dat men in ieder geval het bevolkingscijfer zal nemen, ongeacht of dit in het begin dan wel op het einde van de toekenningsoperatie zal gebeuren.

Het is voor mijn fractie ook duidelijk dat de Vlaamse regering met haar amendement het bevolkingscijfer zo dicht mogelijk wil benaderen. Franstalige leerlingen, al dan niet geronseld, kunnen daarvoor niet in aanmerking worden genomen.

Voor Brussel is niet afgestapt van de 80/20-regeling. Die blijft behouden.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Ik wil er enkel op wijzen dat het standpunt van de heer Van Rompuy om de 2,5 miljard frank van de Vlaamse leerlingen die in Wallonië studeren, te laten compenseren door die 2,4 miljard frank, bijzonder gevaarlijk is. Die 2,4 miljard frank hoort er gewoon niet te zijn.

De heer Eric Van Rompuy : Dat was geen standpunt.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik wens te herhalen dat wij tevreden zijn met het standpunt van de Vlaamse regering en met het amendement. Er kan niet worden gemarchandeerd met leerlingen. Dat de Vlaamse regering dit diabolisch spel wil stilleggen,

Van Dijck

krijgt dan ook onze volledige steun. (*Applaus bij VU&ID, AGALEV en de SP*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister-president, collega's, op 27 oktober heb ik mij inderdaad niet gemengd in de discussie over de criteria en de cijfers. Sta mij toe u te zeggen waarom ik dat toen niet heb gedaan, en dat ook vandaag niet zal doen.

Volgens mij is dit niet de essentie van de discussie. De essentie van de discussie is het feit dat we vandaag worden geconfronteerd met een politiek probleem, dat twee facetten vertoont. Er is enerzijds het onmiddellijke probleem van de financiering van het onderwijs, en anderzijds het probleem van de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. Het ene vergt een onmiddellijke oplossing, het andere vergt enige tijd.

We hebben tijdens de vorige legislatuur gepleit voor een gelijktijdige uitvoering. Gewezen premier Dehaene en gewezen minister-president Van den Brande zijn daar niet in geslaagd. Huidig premier Verhofstadt en minister-president Dewael slagen er evenmin in. Dat is geen verwijt, slechts een vaststelling. Het kan of kon gewoon niet anders : we moeten met de Franstaligen praten.

De heer Luc Van den Brande : Ik ben blij dat u geen kritiek uit aan ons adres. We hebben altijd geprobeerd een stelling in te nemen die door meerderheid én oppositie werd gedragen. U hebt me een achttal keer geïnterpelleerd om te vragen om elk akkoord dat het Vlaamse onderwijs ook maar enigszins zou tekortdoen, af te wijzen. Het onderwijsgeld moet in elk geval worden besproken binnen de totale financiering. Nu wil u die twee scheiden. U maakt een bocht van 180 graden.

De heer André Denys : Ik stel vast dat de vorige coalitie er niet in geslaagd is en dat deze coalitie er niet in slaagt om deze twee samen te behandelen omdat we het gesprek met de Franstaligen moeten voortzetten. Er is slechts één partij die dat niet wil en voor separatisme pleit. Behalve het Vlaams Blok wil geen enkele partij de staatshervorming voortzetten zonder de Franstaligen. Men kan een verschillend model voorstellen. De Volksunie pleit voor een confederale aanpak waarbij de gemeenschappen met elkaar onderhandelen, maar ook in die formule moet er worden gesproken.

Als men eerlijk is met zichzelf en men geen politieke spelletjes speelt, weet men dat er met de Franstaligen vandaag geen overeenkomst te bereiken valt over financiële en fiscale autonomie. Een akkoord over de onderwijsfinanciering is van uitermate groot belang voor het vertrouwen van de Franstaligen en voor een verder gesprek over de staatshervorming.

Betekent dit dat we elke binding tussen het onderwijs en de andere dossiers moeten loslaten ? Neen ! Dat zou strategisch gezien een blunder van formaat zijn. In de commissie heb ik tijdens de begrotingsbesprekingen gepleit voor een tweesporenstrategie. Aan de ene kant moeten alle contacten met het federale niveau en de Franse Gemeenschap behouden blijven, aan de andere kant moeten we ons realistisch opstellen. Enkel op die manier kunnen we resultaten boeken voor Vlaanderen. Dit betekent concreet dat we akkoord gaan om een oplossing te vinden voor de onderwijsfinanciering. Het akkoord kan echter enkel een voorlopig karakter hebben. Tijdens deze zittingsperiode moeten we alles op alles zetten om een doorbraak te forceren inzake de fiscale autonomie. De Franstalige collega's moeten dat beseffen. Daar mag geen twijfel over bestaan.

Mijnheer de minister-president, ik ben daarom bijzonder tevreden met het standpunt dat de Vlaamse regering vorige vrijdag heeft ingenomen. Het voorlopig karakter van de eventuele regeling is nu een officieel standpunt van de Vlaamse regering bij de onderhandelingen. Dit is trouwens ook uitdrukkelijk vermeld in de resolutie. Dat voorlopig karakter mag echter geen vrijblijvend statement blijven van deze regering. Indien er een akkoord uit de bus komt, die door de Franstaligen als recurrent zou worden beschouwd, dan hypothekeren we de Costa-gesprekken over de fiscale en financiële autonomie.

Naar aanleiding van deze gesprekken moet de Vlaamse regering pleiten voor een tijdsgebonden akkoord dat ons toelaat de fiscale autonomie tijdens deze zittingsperiode tot stand te brengen. Ze moet er zich bovendien voor hoeden een voorlopig systeem te aanvaarden waarbij bij de Franstaligen elke behoefte om te praten over fiscale autonomie zou wegvallen. We vrezen concreet dat bij het welvaartvast maken van een voorlopige dotatieregeling elke stimulans zal ontbreken om daar nog over te spreken.

Indien er een regeling wordt getroffen waarbij de onderwijsfinanciering zonder tijdsperspectief wordt verankerd in een welvaartvaste dotatieregeling

Denys

ling, dan mogen we elk uitzicht op fiscale en financiële autonomie vergeten.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Denys, wat u zegt is niet onbelangrijk. In 1963 had men het ook over het voorlopig karakter van de faciliteiten.

U stelt nu dat dit voorlopig karakter moet worden bedongen. Stel dat er een ontwerp wordt ingediend in het federale parlement waarin aan uw wensen tegemoet wordt gekomen. Wil dat dan zeggen dat er in een einddatum moet worden voorzien ?

De heer André Denys : Ik heb gezegd dat er een tijdsperspectief aan moet zijn gebonden. Dat betekent dus dat er een datum moet worden bepaald.

Naast het tijdsperspectief moet er een klimaat worden gecreëerd waarbij de Franstaligen vragende partij blijven. Voor onze fractie is het van het grootste belang dat er tijdens deze zittingsperiode een oplossing wordt gevonden.

De heer Joris Van Hauthem : U pleit dus voor fiscale autonomie.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Denys, ik begrijp uw redenering helemaal niet. U zegt dat het onmiddellijke probleem en het probleem van de algemene financiering niet samen kunnen worden genomen. Wat belet de regering om deze problematiek meteen tijdens de Costa ter sprake te brengen en een algemene regeling te treffen ?

Ik begrijp ook niet hoe dit het klimaat zou aantasten. Ik merk trouwens niets van dat goede klimaat. In het regeerakkoord stond de regionalisering van de gemeentewet als één van de eerste punten die men zou realiseren. Ik hoor nu al door de Franstaligen zeggen dat men dit niet mag regelen voor de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Waar is dat o zo goede klimaat ?

De heer André Denys : Mijn fractie vindt dat een gelijktijdige regeling op dit moment politiek niet mogelijk is. Iedereen die het spel eerlijk wil spelen, weet dat dit niet tegelijkertijd kan worden gerealiseerd. Vandaar ons pleidooi om een binding te maken op halflange termijn door te pleiten voor een voorwaardelijke regeling. De Vlaamse regering

heeft dit standpunt ook aangenomen. We vragen dat u die boodschap op het Overlegcomité zult aanbrenge(n). (*Applaus bij de VLD, AGALEV, de SP en VU&ID*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het verheugt me dat iedereen in dit parlement ervan overtuigd is dat onderwijs een ontzettend belangrijke materie is in de samenleving. Er is veel geld voor nodig en er zal nog meer geld voor nodig zijn in de toekomst.

Deze Vlaamse regering wordt geconfronteerd met de uitvoering van de financieringswet, waarin wordt gesproken over 'leerlingen'. Leerlingen zijn nu eenmaal verbonden aan onderwijsinstellingen. Als men dat niet zo bedoeld had, had men destijds bijvoorbeeld beter gesproken over 'jongeren'. Dat was duidelijker geweest en had de discussie van vandaag kunnen vermijden.

Het aantal leerlingen, waarover men het heeft in de financieringswet, moet worden getoetst aan objectieve criteria. Iedereen heeft zich daaraan te houden. De heer Martens heeft zelf gezegd dat de inhoud van het begrip leerling in Vlaanderen misschien niet meer dezelfde is als in Wallonië. Dat beseffen we. Vandaar dat zo snel mogelijk een oplossing moet worden aangereikt voor deze problematiek om te voorkomen dat we nog jarenlang dezelfde discussie voeren.

Het is inderdaad zo dat sinds de autonomie de beide gemeenschappen uit elkaar zijn gegroeid en dat ze voor een stuk een andere invulling hebben gegeven aan het begrip 'leerling'. Om dezelfde reden heeft de Vlaamse Gemeenschap er ook op gestaan dat de zittenblijvers niet worden meegeteld. Iedereen weet dat het aantal zittenblijvers in Wallonië nu eenmaal dubbel zo groot is als in Vlaanderen. We hebben preventieve inspanningen geleverd, zoals een betere oriëntering dan in Wallonië. U weet ook dat de problemen in Vlaanderen uiteraard niet helemaal zijn opgelost.

Om die reden heeft de premier geoordeeld om in zijn voorstel te spreken over leerplichtigen, met name leerlingen die tussen 6 en 17 jaar oud zijn. Het is een overeenkomst om die leeftijdsgroep te gebruiken, want uiteraard stelt onderwijs de dag van vandaag veel meer problemen dan alleen het reguliere leerplichtonderwijs. De permanente vorming en het hoger onderwijs zullen steeds meer

Vanderpoorten

van onze middelen gebruiken en dat moeten we ook in rekening brengen. Heel veel mensen zijn het er vandaag over eens dat die leerplichtigen tussen 6 en 17 jaar misschien niet de ideale groep vormen, maar toch de beste om te oordelen. Ik heb de indruk dat er daar in het algemeen toch niet zoveel discussie over bestaat.

Er moet natuurlijk wel controle zijn. Die controle is dubbel : door het Rekenhof en via het bevolkingscijfer. Die criteria zijn een controlemechanisme, dus op zichzelf geen basistemechanisme. Over een van die criteria bestaat een meningsverschil, met name het aantal leerlingen dat van de ene gemeenschap naar de andere migreert om daar les te volgen. Voor alle duidelijkheid : het saldo bedraagt 13.465 leerlingen. Iets meer dan 17.000 leerlingen uit Vlaanderen volgen in Wallonië les ; iets minder dan 4.000 leerlingen uit Wallonië volgen in Vlaanderen les. Het is moeilijk de sociologische samenstelling van deze groep te bepalen. Het gaat om een erg heterogene groep. Men vermoedt dat er nogal wat leerlingen uit Vlaanderen voor het Franstalig onderwijs worden geronseld, waarbij het dikwijls gaat om kansarme kinderen. Dat fenomeen moet worden bestreden. We weten echter ook dat een aantal Franstaligen die in Vlaanderen wonen, uit vrije keuze hun kinderen naar een school in Wallonië sturen. Dikwijls gaat het om Nederlandstaligen die precies omwille van de taal opteren voor een Franstalige school. Moeten we dat in vraag stellen ? Wellicht is dat zo. Maar er is ook de vrijheid van onderwijs : daaraan mag niet worden geraakt.

De leerlingen worden geteld ; de criteria worden bepaald om de leerlingencijfers in overeenstemming te brengen met de bevolkingscijfers. Er stellen zich op dat vlak geen technische problemen. Wel is de Vlaamse regering van mening dat de leerlingen uit Vlaanderen die in Wallonië les volgen, niet in aanmerking mogen worden genomen om de middelen van de Franse Gemeenschap te bepalen. Ook de heer Van Grembergen heeft dat hier gezegd. We moeten onderzoeken hoe we die 13.465 leerlingen uit de cijfers kunnen wegwerken. Vandaag hebben we geen sluitende oplossing. We moeten onder meer nagaan of de Grondwet toestaat iets te ondernemen. We willen dat alleszins onderzoeken, en dat morgen tijdens het overleg ook aankaarten.

Er moet inderdaad veel geld voor het onderwijs worden uitgetrokken, en we hebben behoefte aan een permanente oplossing. Dit jaar legt de Vlaamse

Gemeenschap 50 miljard frank bij voor haar onderwijs. Tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie voor Onderwijs had de CVP een verlanglijstje van ongeveer 30 miljard frank.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is niet juist. Dat bedrag van 30 miljard frank slaat op zaken die u hebt beloofd. Onze amendementen vertegenwoordigen zeker niet 30 miljard frank.

De heer Luc Martens : De heer Sannen heeft aan die discussie een demagogische draai gegeven. (*Ru-moer*)

De heer Eric Van Rompuy : Het is niet juist dat we voor een bedrag van 30 miljard frank aan amendementen hebben ingediend. Dit moet worden rechtgezet !

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik heb enkel gezegd dat de CVP een verlanglijstje van ongeveer 30 miljard frank had. De amendementen zijn een andere zaak.

De heer Luc Martens : Ik heb enkel gewezen op het verschil tussen datgene wat u belooft, en datgene wat er werkelijk is beslist. Dat verschil is goed voor een bedrag van 30 miljard frank. We hebben nooit voor een bedrag van 30 miljard frank aan amendementen ingediend, zoals de heer Sannen in de commissie voor Financiën heeft gezegd. Onze amendementen waren goed voor een totaalbedrag van 585 miljoen frank.

Minister Marleen Vanderpoorten : Dat is een ander debat. De grond van de discussie is reeds aan de orde geweest. Er is een leerlingentelling en er is een controle via de bevolkingscijfers. De Vlaamse regering is echter van mening dat het migratiecijfer moet worden geneutraliseerd. We zullen dit standpunt morgen voorleggen tijdens het overleg. (*Ap-plaus bij de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil graag een aantal beschouwingen formuleren bij het kader van de bijzondere financieringswet waarbinnen we momenteel als legalisten moeten werken. Ook tijdens vorige debatten is reeds van gedachten gewisseld over de zin en de onzin van bepaalde artikelen. Na 10 jaar zijn er bepaalde artikelen die niet meer met de realiteit overeenstemmen. Sommige leden uit dit halfrood hebben in het verleden nochtans de lof gezongen van deze financierings-

Dewael

wet. Nu stellen we echter vast dat we met deze wet in een carcan zijn terechtgekomen dat zelfs op middellange termijn niet leefbaar is. Ook de Franstalige Gemeenschap heeft dit vastgesteld. Tot dusver lopen de belangen zelfs gelijk. Wanneer we voor dit probleem een oplossing willen vinden, dan moeten we niet alleen in de richting van de federale overheid kijken. In het kader van de Costa kunnen de gesprekken van gemeenschap tot gemeenschap nuttig en zinvol zijn. Ik verzet me tegen de indruk die sommigen willen wekken dat alleen de Franstalige Gemeenschap in financiële moeilijkheden is geraakt terwijl wij ze eerst wat uitroken en vervolgens wel willen praten.

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie voor Financiën, heb ik gezegd dat we ook in Vlaanderen vaststellen dat tijdens de voorbije jaren een systematische middelentransfer plaatsvindt van gewest naar gemeenschap. Dit is een van de punten waarover we het in dit Vlaams Parlement allemaal eens zijn. We moeten zo snel mogelijk een debat voeren over de herziening van de financieringswet in de richting van meer financiële en fiscale autonomie. Denk echter niet dat fiscale autonomie de oplossing is voor alle problemen. We kunnen geen debat voeren met de Franstaligen waarbij we uitsluitend als winnaar uit de bus komen. In een discussie over fiscale autonomie zal ook worden gepraat over bevoegdheidsverdeling. Ook de verdeling van de schuld zal dan op een bepaald ogenblik worden aangeraakt. We zijn legalisten en zullen dit via onderhandelingen proberen om te buigen. Dit debat zal zijn beslag moeten krijgen in het kader van de conferentie. De resultaten daarvan moeten wetgevend worden geïmplementeerd in het federale parlement. Het is dan ook goed dat we daarover een maximale consensus proberen te bereiken.

Wat moeten we in afwachting doen met de hangende problemen ?

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister-president, wanneer u de problemen van de staatsschuld wilt onderzoeken, dan moet u uw berekeningen voortzetten en nagaan wie de staatsschuld heeft veroorzaakt – in de eerste plaats de liberalen – en wie die staatsschuld ten goede is gekomen – met name zo een 80 percent – Wallonië.

Minister-president Patrick Dewael : Wat doen we met de knelpunten ? De heer Van Rompuy en ikzelf hebben hierover vorige week zondag de de-

gens over gekruist. Artikel 39, paragraaf 2 van de bijzondere financieringswet is op dit ogenblik niet uitgevoerd. Er rijst dus een probleem. Ik hoor niemand van de oppositie bepleiten dat men deze situatie van onwettelijkheid moet laten voortbestaan. Sommige mensen kloppen zich hier soms op de borst, omdat ze tijdens de vorige zittingsperiode pogingen hebben ondernomen maar er niet zijn uitgeraakt, omdat ze niet hebben willen toegeven aan de Franstaligen. De heer Martens knikt, dus dat zal wel zo zijn.

We moeten vandaag echter vaststellen dat aan die overgangsregeling van de financieringswet met ingang van 1 januari van dit jaar een einde had moeten komen. Het is de taak van de federale regering om dit artikel uit te voeren. U kunt dat eventueel als een verkeerd ingeschatte loyautéit beschouwen. Ik hoor alleszins niemand van de democratische oppositie zeggen dat we in deze situatie van onwettelijkheid moeten blijven. Ik weet niet wat de andere oppositiefractie daarover denkt. (*Opmerkingen bij het VB*)

Een derde beschouwing betreft de federale premier. De heer Verhofstadt heeft het tot zijn plicht gerekend een voorstel te doen. U kunt stellen dat dit voorstel niet hic en nunc door de volledige federale regering wordt gedragen. Dat is juist. Dit lijkt mij ook logisch in het kader van een consultatie van gewesten en gemeenschappen. Hij heeft een voorstel gedaan in persoonlijke naam. Dat voorstel is geacteerd.

Binnen de Vlaamse regering hebben wij van gedachten gewisseld over dit voorstel, maar we zijn niet tot een formeel besluit gekomen. Wij hebben erover gediscussieerd en we hebben ons afgevraagd wat de sterke en de zwakke punten van het voorstel zijn. Zo hoort het eigenlijk in het kader van een onderhandeling. Het kan ook niet anders. Dit parlement mag niet de fout maken een negotiatie te willen conditioneren door de onderhandelaars op voorhand een opdracht te geven waar ze niet van mogen afwijken. In dit geval zouden ze, indien er in het kader van de onderhandeling andere zinvolle voorstellen worden gedaan, hier niet eens naar mogen luisteren. Ze krijgen een opdracht en verder mogen ze niet gaan.

Ik wil alle mensen prijzen die tot de staatshervorming hebben bijgedragen. Ik denk evenwel dat iedereen die eerlijk tegenover zichzelf is, zal moeten toegeven en onderkennen dat elke fase ervan een onderhandelingsproces is geweest. Men ging met initiële stellingnames naar de tafel, men heeft punten binnengehaald en andere moeten prijsgeven.

Dewael

Als men die methode niet aanvaardt, dan aanvaardt men de opdracht van een democratische negotiatie niet.

De Vlaamse regering doet op dit ogenblik niets anders. Zij heeft een standpunt ingenomen. Zij heeft geluisterd naar het parlement, dat daarover eind oktober heeft gedebatteerd. Zij heeft kennis genomen van de nota die hier door een democratische meerderheid is gestemd. Zij heeft ook geluisterd naar de federale premier en heeft ten overstaan van zijn voorstel een houding bepaald. Volgens mij is hier niets verkeerd aan.

We gaan nu een nieuwe dag van onderhandelingen tegemoet. Het is mogelijk dat morgen andere voorstellen naar voren komen, waarover een nieuwe reflectieperiode niet valt uit te sluiten. U kunt geen houding aannemen waarbij u doet alsof u ons wilt beschermen tegen onszelf en waarbij u de grenzen van ons mandaat zo stelt dat wij bij de minste afwijking terug naar af moeten. Zo werkt het niet.

Er zijn natuurlijk wel krijtlijnen en principes. Hier wil ik nu, als vierde punt, even op ingaan. Men kan lang aan tekstexegese doen, maar – of men het nu graag hoort of niet – de tekst van artikel 39, paragraaf 2 heeft het over het aantal leerlingen aan de hand van bij wet vastgestelde criteria.

Ik zou het mezelf hier nog heel gemakkelijk kunnen maken door te stellen dat ik die wet destijds niet heb goedgekeurd en dat ik dus niet goed weet wat men hier net mee heeft bedoeld. Als men die wet tien jaar later echter moet interpreteren, wordt er duidelijk naar het aantal leerlingen en naar vastgestelde objectieve criteria verwezen. Dat is de reden waarom we hier hebben gezegd dat dit alleszins bij voorbaat controleerbaar en objectief moest zijn.

We stellen vandaag vast dat het bevolkingscijfer op dit ogenblik wellicht een beter criterium zou zijn voor Vlaanderen : waarvan nota. Binnen het bestek van de financieringswet moeten we echter rekening houden met het aantal leerlingen. Tenzij men vindt dat men de wet van tafel moet vegen omdat dit op dit ogenblik geen goed criterium is. Als we daadwerkelijk uitgaan van het aantal leerlingen, komt het er alleen op aan bij de controle mechanismen te ontwikkelen die maken dat de notie van het bevolkingscijfer daar inderdaad bij kan aansluiten.

Er wordt wat smalend gedaan over mijn uitspraak dat ik gecharmeerd was door de dubbele controle, maar ik doelde daarmee op het volgende. Ik ben daar inderdaad door gecharmeerd, omdat men bij die controle weliswaar uitgaat van het aantal leerlingen, maar dit ten eerste laat controleren via het Rekenhof met taalgemengde kaders, steekproeven en dergelijke meer en men in tweede instantie uitgaat van de bevolkingscijfers. Zo denk ik dat men de synthese kan maken tussen de financieringswet in zijn huidige libellering en de motie van dit parlement om daadwerkelijk het criterium van het bevolkingscijfer te hanteren.

Er stoort ons echter iets in de tijdelijke fase, die wat ons betreft mag en moet intreden. De minister van Onderwijs had het er net over. Ons stoort die interregionale flux. Niet omdat één fractie daarop zou hebben aangedrongen of daarover een opmerking zou hebben gemaakt, maar omdat het niet in het belang is van de leerlingen dat ze daadwerkelijk worden geronseld in de Rand en in taalgrensgemeenten. Vaak wordt er zelfs gemeenschapsvervoer, betaald door de andere gemeenschap, ingezet om ze te vervoeren. Dat is niet in het belang van het kind. Even belangrijk is echter het principe van de vrijheid van onderwijs en schoolkeuze, dat we al evenmin kunnen negeren. Ons land kent wel een taalgrens, maar vooralsnog is dat geen landsgrens. Wie zoekt naar methoden om het effect van die interregionale flux van 13.465 leerlingen tegen te gaan, moet erover waken dat hij niet in conflict komt met het grondwettelijke principe van vrijheid van onderwijs en schoolkeuze. Ik neem aan dat dit principe op zichzelf door niemand wordt betwist. Een mogelijkheid ter zake bestaat erin dat men als uitgangspunt het aantal neemt en nadien bij de controle, als er een afwijking wordt vastgesteld, aanbeldt bij het criterium van de bevolkingscijfers. Zo kan men die factor deels neutraliseren. Dit wordt nu technisch uitgewerkt door het departement van Onderwijs. Morgen zullen we dit verdedigen aan de tafel van het Overlegcomité. Wat mij betreft, moet de discussie daarover trouwens nog niet zijn afgerond.

Dan is er als laatste element nog de noodzaak om te komen tot die definitieve fase. Voor de Vlaamse regering kan deze fase immers slechts tijdelijk zijn. Dit moet zo snel mogelijk worden vervangen door een systeem van financiële en fiscale autonomie. Mij stoort het mateloos dat men in Vlaanderen al dagen bezig is een debat te voeren over de financiering met criteria, cijfers en citaten van veelal Franstalige maar ook Vlaamse politici, in een poging om een communautaire tweespalt te doen ontstaan, terwijl vandaag niet eens de kwaliteit, de in-

Dewael

houd en het belang van het onderwijs ter sprake zijn gekomen. Dat laatste is hier inderdaad tot mijn grote spijt veel te weinig aan de orde gekomen, mijnheer Van Hauthem. (*Applaus bij de VLD, de SP en AGALEV*)

De heer Joris Van Hauthem : Dat staat morgen niet op de agenda, hoor ! Daar gaat het om !

Minister-president Patrick Dewael : Als we willen komen tot financiële en fiscale autonomie, gaat het om veel meer dan enkel de financiering van het onderwijs. Het gaat dan om het volledige financieringssysteem van gewesten en gemeenschappen. We moeten inderdaad proberen om die formule er zo snel mogelijk door te drukken. We moeten daar dus in de Costa alle prioriteit aan verlenen.

Er gaan trouwens ook nog op andere punten van de financieringswet discussies komen. Een aantal artikelen kunnen de toetsing met de realiteit niet doorstaan. We moeten dus zo snel mogelijk in de definitieve fase terechtkomen. Dan moeten we er inderdaad voor zorgen dat we nog een breekijzer of hefboom hebben.

Het enige wat ons daar mag beangstigen, is het feit dat we in die voorlopige fase zouden komen tot een soort van welvaartvastheid. Die moet er zijn, maar dat kan enkel en alleen in een definitieve fase. Als dat al aan bod komt in een voorlopige fase, is de appetijt al gestild. Dan kunnen we niet meer tot ernstige onderhandelingen komen. Het moet dus effectief een voorlopig karakter krijgen en behouden.

Dat is het element waaraan we morgen tijdens de onderhandelingen het voorstel zullen toetsen. Welke regeling er morgen of later ook uit de bus zal komen, ik ben en blijf altijd ter beschikking van het parlement om daarover een debat te voeren. (*Applaus bij de VLD, de SP, VU&ID en AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

MOTIES VAN ORDE**Voorstellen tot spoedbehandeling**

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde vraag ik de spoedbehandeling van mijn voorstel van resolutie betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen (Stuk 105).

Kort gezegd staat in mijn voorstel van resolutie dat de verdeelsleutel moet gebaseerd zijn op de objectief vaststelbare bevolkingscriteria.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde vraag ook ik de spoedbehandeling van mijn voorstel van resolutie betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie (Stuk 108).

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Stemming

De voorzitter : Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de voorstellen tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De voorstellen tot spoedbehandeling zijn aangenomen.

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen en het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie onmiddellijk worden behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Ik stel voor één enkele bespreking te houden.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Voorzitter

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Eric Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen – 105 (1999-2000) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Houthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie – 108 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen en het voorstel van resolutie van de heer Van Houthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie.

Het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het voorstel dat federaal Eerste Minister Guy Verhofstadt op 24 november 1999 in het Overlegcomité heeft bekendgemaakt in verband met de verdeling van de onderwijsmiddelen ;
- gelet op de resolutie betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie, goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 27 oktober 1999 ;
- gelet op het feit dat de verdeelsleutel van de onderwijsmiddelen tussen de Gemeenschappen op de agenda staat van het Overlegcomité van 1 december 1999 ;
- gelet op het belang van deze aangelegenheid voor Vlaanderen ;
- vraagt aan de Vlaamse regering een verdeelsleutel te verdedigen die is gebaseerd op de objectief vaststelbare bevolkingscijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Het voorstel van resolutie van de heer Van Houthem luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de vergadering van het Overlegcomité van woensdag 1 december 1999 ;
- gelet op het debat in het Vlaams Parlement over de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie, op 27 oktober 1999 ;
- gelet op het voorstel van federaal premier Verhofstadt ter zake ;
- overwegende dat dit voorstel niet uitgaat van de objectieve en controleerbare bevolkingsgegevens ;
- gelet op de reactie van de Franse Gemeenschapsregering ;
- overwegende dat op het Overlegcomité andere elementen aan bod zullen komen dan de loutere onderwijsfinanciering ;
- overwegende dat hierdoor de grenzen van de "technische uitvoering" van de bestaande financieringswet worden overschreden ;
- overwegende dat de huidige financieringswet inzake het financieren van het onderwijs van de gemeenschappen onhoudbaar is geworden ;
- overwegende dat derhalve de hele onderwijsfinanciering best geregeld wordt binnen het kader van de te realiseren fiscale en financiële autonomie ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° de kwestie van de onderwijsfinanciering niet te beslechten binnen het Overlegcomité, maar onverwijld op de agenda te plaatsen van de Interparlementaire en Intergouvernementele Conferentie over de Institutionele Vernieuwing ;
 - 2° binnen de Conferentie te voorlopigen titel enkel een regeling binnen het kader van de huidige financieringswet te aanvaarden die gebaseerd is op objectieve en controleerbare bevolkingscijfers.

De bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, het debat heeft voldoende uitgewezen dat we een verdeelsleutel willen op basis van de bevolkingscriteria. We zullen zien wat de houding is van de verschillende fracties.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, in het debat zijn de verschillende argumenten inderdaad al voldoende aan bod gekomen. Ik wil het debat dus niet overdoen. Ik wil wel nog het beschikking gedeelte herhalen. Gezien de situatie zou het niet slecht zijn dat deze kwestie inderdaad naar de Costa zou gaan, en dat men daar een voorlopige regeling aanvaardt op basis van de bevolkingscijfers.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister-president heb ik begrepen dat het bevolkingscijfer op het einde van de rit hoe dan ook het toetsingselement zal vormen van alle berekeningen. Dat is eigenlijk een invulling van wat in de eerste resolutie staat, die door de meerderheid is goedgekeurd. We vinden het dus niet noodzakelijk om andere voorstellen van resolutie te aanvaarden. We blijven bij het standpunt dat we hebben vastgelegd, en zullen de nu voorliggende voorstellen van resolutie niet goedkeuren.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de toespraak van de minister-president was overduidelijk. Ik neem aan dat de fractieleider van de CVP geen andere reactie weet te vinden dan ermee te lachen.

Het probleem bestaat al jaren en ik waardeer dat de minister-president personen heeft geprezen die initiatieven hebben genomen om de zaak op de agenda te plaatsen. Anderen moeten er begrip voor hebben dat er initiatieven worden genomen om de zaak op te lossen.

Mijn fractie vindt zich volledig terug in het betoog van de minister-president, en wij zullen de voorstellen van resolutie dan ook niet steunen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, enkele weken geleden hebben we een voorstel van resolutie goedgekeurd. We hebben zonet het antwoord van de minister-president gehoord waaruit duidelijk is gebleken dat die resolutie zal dienen als basis voor de onderhandelingen in het Overlegcomité. We zien dan ook geen enkele reden om deze nieuwe voorstellen van resolutie goed te keuren.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ook wij hebben het antwoord van de minister-president gehoord. Wij kennen het standpunt dat in de vorige resolutie werd ingenomen en we zien geen enkele reden om hiervan af te wijken. We sluiten ons aan bij de andere leden van de meerderheidspartijen en zullen beide voorstellen van resolutie verwerpen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Eric Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen – 105 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy betreffende het vaststellen van een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;

Voorzitter

64 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Monique
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Dewinter Filip
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van Den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert

Bril Louis
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Ramon Frans
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijk Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris

Voorzitter

Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie – 108 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 20 leden hebben ja geantwoord ;
 26 leden hebben zich onthouden ;
 64 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Monique
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris

Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Ramon Frans
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert

Voorzitter

van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Schuermans Eddy
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.17 uur.*